

GLASILO OBČINE LUKOVICA

Maj 2003,
letnik 5, številka 5

Rokovnjak

Knjižnica Domžale
Ljubljanska

Seja občinskega sveta

1230 Domžale

Predlog proračuna 2003 posredovan v javno razpravo

V četrtek, 15. maja 2003, je potekala 5. redna seja Občinskega sveta Občine Lukovica; dnevni red je zajemal 11 točk, med najpomembnejšimi pa je bila seveda razprava o predlogu proračuna za letošnje leto.

Na seji so člani sveta opravili splošno razpravo o predlogu proračuna in ugotovili njegovo primernost za nadaljnjo obravnavo. Letošnji proračun v skladu z Zakonom o javnih financah zajema poleg splošnega in posebnega dela še načrt razvojnih programov Občine Lukovica za obdobje 2003 - 2006, v katerem so izkazani načrtovani izdatki proračuna za investicije, investicijske transfere in državne pomoči v prihodnjih štirih letih. Cilj načrtovanja razvojnih programov za takšno daljše obdobje pomeni podrobnejšo opredelitev in načrtovanje tistih strateških področij, ki so za razvoj občine najpomembnejši in po finančni plati tako zahtevni, da jih ni mogoče izvesti le v enem poračunskem obdobju.

Predlog proračuna za l. 2003 (ocenjeni prihodki in drugi prejemki) znaša

783.948.567,00 SIT in predstavlja realna pričakovanja v tem letu. Njegovo "zmanjšanje" v primerjavi s preteklim letom je zgolj posledica predvidenih manjših prihodkov: Zakon o graditvi objektov je ukinil izplačila odškodnin za spremembo namembnosti kmetijskega zemljišča in gozda, vsakoletnih sredstev iz delitvene bilance nekoč skupnega premoženje bivše Občine Domžale tudi ni več. Poleg tega se v letošnjem letu nadaljujejo in zaključujejo vse investicije, začete v lanskem letu, kar pomeni finančno predobremenitev še iz preteklih let. To je bil poleg ostalih kriterijev pri oblikovanju proračuna (skrb za enakomeren in skladen razvoj občine, financiranje iz lastnih virov občanov in drugih virov ter zagotavljanje osnovnih pogojev za življenje in delo občanov - oskrba z zdravno pitno vodo, prevoznost cest in dostop do bivališč vseh občanov) tudi eden prednostnih kriterijev. Tudi tekoče vzdrževanje VVE vrtca Medo in plačevanje razlike v ceni za otroke iz družin s skromnejšimi dohodki predstavlja velik finančni zalogaj za občino. V vrtec je namreč vključenih veliko otrok, ki prej vrtca niso

obiskovali in se je tako število otrok v vrtcih kar podvojilo.

Občina Lukovica v letošnjem letu ne predvideva začetkov večjih novih investicij, temveč zaključiti začete (obnova kulturnih spomenikov, predvsem gradu Brdo, dokončanje kanalizacije v Rafolčah in v Krašnji, rekonstrukcije in vzdrževanje lokalnih cest, otvoritev nove knjižnice v Šentvidu) in pa seveda zagotavljati sredstva porabnikom proračuna v skladu z zakonskimi predpisi.

Manjši proračun za leto 2003 je bil pričakovan in je posledica že navedenega. Župan Matej Kotnik je po obširni obrazložitvi proračunskih postavk menil, da bodo le-te višje že v naslednjem letu, saj bodo vse "tekoče" investicije zaključene. Podrobnejše bomo o posameznih postavkah proračuna poročali kasneje, ko bo proračun sprejet v drugi obravnavi. Zdaj je namreč posredovan v 14 - dnevno javno razpravo in v tem času lahko člani sveta, delavna telesa in ostali podajo svoje pripombe in predloge. Tako se lahko predlog proračuna še spremeni.

Nadaljevanje na 3. strani

Tradicionalni Peregrinov sejem v Lukovici

Po tradicionalni navadi je TOD - Turistično-olepševalno društvo Brdo-Lukovica tudi letošnjo pomlad organiziralo sejem, ki nosi ime po sv. Peregrinu. V župnijski cerkvi Brdo je njegova podoba na stranskem oltarju.

Slika levo: Marija Capuder iz Spodnjih Prapreč, podpredsednica Društva podeželskih žena Lukovica: "To je naša prva skupna aktivnost v letošnjem letu. V pripravi smo sodelovale skoraj vse članice. Prodaja je danes zelo uspešna. Največ smo prodale črnega kruha. Za 1 kg je treba odšteti 500 SIT. Po belem kruhu ni povpraševanja. Želja seveda je, da bi prodale vse domače dobrote."

Več na 4. strani

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Že smo tu, kar naenkrat sredi cvetočih jablan, petja čričkov, žvrgolenja ptic, sredi zelenja. Vsa narava je kakor pojoča kitara, ki v tem času posebno olepša sleherni košček Slovenije. Ob prebujajoči se naravi pa si ljudje znamo obogatiti naše sobivanje tudi z razveseljivimi dogodki. Na to sta nas tudi letos spomnila Peregrinov in Florjanov sejem. Golčaj je v maju privabljal množice ljudi. Zvrstila so se kresovanja. Kar nekaj doživetih vrstic boste lahko prebrali prav o kresovanju. Praznik delavstva, prvi maj, pa v naši deželi zgublja pomen, kakršnega je imel nekdanj ali kakršnega ima v zahodnih državah. Veliko stvari smo razblinili, sprejeli nepotrebna praznovanja od vsepovsod, namesto da bi ohranjali tisto, kar nas najbolj opredeljuje kot Slovence.

V tej številki se boste lahko poglobili v zelo aktualno novico, saj so sredi maja na 5. seji Občinskega sveta Občine Lukovica v prvem branju razpravljali o proračunu za leto 2003. Na svetu se je odločalo tudi o zelo pomembni odločitvi, o sprejemu Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2002 do 2006, ki vključuje tudi našo občino. Ob tem so bili na seji zanimivi pomisleki nekaterih svetnikov, ki so opozarjali na razkorak med strokovno poglobljenim razvojnim programom, kamor se vključuje tudi naša občina in predlaganim proračunom občine. Vprašanja, zakaj v proračunu namenjamo manj denarja za razvoj obrti in podjetništva, manj za izobraževanje in zdravstvo, kot v prejšnjem letu, zakaj ta odstopanja, so na seji odpirala številna pojasnila župana in nekaterih svetnikov. Očitno pa je vrtec tista investicija, za katero bo treba odšteti velik del proračunskih sredstev. Veliko vprašanj se poraja tudi zaradi gradnje kanalizacije. Vsekakor je pohvalno, da je v delu priprave na sprejem proračuna vloženega veliko truda strokovnih služb Občine Lukovica, predsednikov delovnih teles in Odbora za finance.

V maju bomo doživeli še nekaj lepega - praznovanje pete obletnice Godbe Lukovica. Tega se vsi veselimo, saj je godba naš ponos. Posluš vseh, ki so jim pomagali in jih podpirali, je danes poplačan. Časovno ni več daleč Apimondija - svetovni kongres čebelarjev.

Veseli bomo vaših prispevkov, ki jih za junijsko številko oddajte najkasneje do 13. junija.

✉ Marta Lavrič Tomšič, urednica

Dekanijski pastoralni dan na Brdu pri Lukovici

Pod geslom "Srce in roke župniji" bo potekal v soboto, 24. maja 2003, s pričetkom ob 9.30 uri, v Čebelarskem centru na Brdu pri Lukovici dekanjski pastoralni dan dekanije Domžale.

Program prireditve:

- zbiranje udeležencev
- 9.30: besedno bogoslužje in pozdrav
- razdelitev po skupinah
- skupno zasedanje
- 12.30: kosilo
- 14.00: kulturni program
- sveta maša (msgr. Božidar Metelko)
- zaključek z druženjem

Skupine, v katerih lahko sodelujete: molitvena, oznanjevanje, bogoslužje, karitativna (dobrodelnost), prosvetne in kulturne dejavnosti, športne in razvedrilne dejavnosti, materialne razmere v župniji, skupina osnovnošolcev in mladih.

Poskrbljeno bo tudi za varstvo otrok. Prijavnice za srečanje dobite in oddate v župniških domžalske dekanije.

✉ djd

Žrtve vojne tudi letos v Mostecu

Vse člane in članice Društva izgnancev Slovenije - Krajevne organizacije Domžale obveščamo, da bo letošnja osrednja prireditev ob dnevu izgnancev **v petek, 6. junija 2003, ob 11. uri v parku Mostec.**

Prijeten maj in nasvidenje junija, ko gremo na prvi letošnji izlet!

Društvo izgancev Domžale

VABILO ob 5-letnici Godbe Lukovica

sobota, 24. 5. 2003, ob 19.30 uri:

slavnostni koncert GL v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici: izvajanje koncertnih skladb, podelitev Gallusovih priznanj, podelitev priznanj godbe sodelavcem, krstna izvedba Rokovnjaške himne (godba in pevski zbor), govor župana

nedelja, 25. 5. 2003, ob 14.00 uri: slavnostna povorka petih godb

(Domžale, Mengeš, Kamnik, Moravče in Lukovica) na trgu v Lukovici:

povorke vseh godb v sodelovanju z ostalimi društvi iz občine Lukovica (konjerejsko, turistično, kmečke žene, čebelarsko, gasilsko), skupno izvajanje skladb, slavnostni govori, predstavitev godb, promocija blagovne znamke Zakladi ČRNI GRABEN, nadaljevanje zabave s plesom z ansamblom SICER.

Zagotovljena bo pestra kulturno-gostinska ponudba, značilna za lukoviško občino.

Vabi vas Godba Lukovica!

Pridite in poskusite »zaklade Črnega grabna«!

Občina Lukovica je v letu 2002 registrirala blagovno znamko Črni graben. Vabimo vas na predstavitev in nakup izdelkov z blagovno znamko Črni graben, **ki bo v nedeljo, 25. maja 2003, od 14. do 18. ure v središču Lukovice** v času promenadnega koncerta godb ob praznovanju 5. obletnice Godbe Lukovica.

Pred kratkim se je poročila naša glavna urednica Marta. Iskreno ji čestitamo in želimo obilo zdravja in sreče na novi življenjski poti s Francetom!

Uredniški odbor Rokovnjača

Rok za oddajo člankov za naslednjo številko Rokovnjača je 13. junij 2003.

Seja občinskega sveta - nadaljevanje s 1. strani

Predlog proračuna 2003 posredovan v javno razpravo

Obširneje je občinski svet razpravljal tudi o Regionalnem razvojnem programu Ljubljanske urbane regije za obdobje 2002 - 2006 in ga tudi sprejel. Ljubljanska urbana regija (LUR) zajema občine: Borovnica, Brezovica, Dobropole, Dobrova-Polhov Gradec, Dol pri Ljubljani, Domžale, Grosuplje, Horjul, Ig, Ivančna Gorica, Kamnik, Komenda, Litija, Ljubljana, Logatec, Lukovica, Medvode, Mengeš, Moravče, Škofljica, Trzin, Velike Lašče, Vodice in Vrhnika. Predstavlja najrazvitejšo slovensko regijo, zato iz naslova državnih pomoči ne pričakuje izdatnih sredstev. Zato je kvalitetno pripravljen program razvoja, vključno s konkurenčnimi projekti, izredno pomemben za pridobitev finančnih sredstev tudi iz EU. Vstop v EU predstavlja zgodovinsko priložnost za regijo, ki bo postala ena od osrednjih upravnih, akademskih in gospodarskih središč v EU. Cilji regije so predvsem: prostorski razvoj - dostopnost javnih storitev in bližina ohranjene narave, razvoj človeških virov in gospodarstva, Ljubljana naj bi postala ena od prestolnic EU in tako zagotovila kakovost bivanja in delo v regiji. Če bi se Občina Lukovica odločila za sodelovanje v vseh projektih, vključenih v Regionalni razvojni program LUR, bi naš delež sofinanciranja v naslednjih letih znašal: v l. 2003 1.096.067,79 SIT, v l.

2004 3.964.073,59 SIT, v l. 2005 4.830.763,37 SIT in v l. 2006 31.967.313,83 SIT. Katere projekte zjema ta program, si občani lahko ogledajo v prostorih občinske uprave v Šentvidu, saj je program skupaj z obrazložitvijo zelo obširen, na vpogled pa je tudi na internetni strani WWW.RRALUR.SI.

Sprejet je bil tudi Odlok o povračilih za priključitev na vodovodno in kanalizacijsko omrežje, ki določa merila in kriterije za določitev višine povračila, ki ga plača investitor oziroma uporabnik za priključitev objekta na vodovodno in kanalizacijsko omrežje. Na območju, kjer je že zgrajeno javno kanalizacijsko omrežje, se morajo nanj obvezno priključiti vsi stanovanjski, gospodarski in negospodarski objekti. V primeru, da se le-ti ne priključijo na javno kanalizacijo, čeprav imajo to možnost, morajo prav tako redno plačevati kanalizacijo kot stanovanjski, gospodarski in negospodarski objekti, ki so že priključeni na kanalizacijsko omrežje.

Po skrajšanem postopku je bil sprejet tudi Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o povprečni ceni stanovanj, povprečnih stroških urejanja stavbnih zemljišč, vrednosti SZ in plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnih zemljišč v Občini Lukovica. Odlok bo omogočal občanom (predvsem

krajanom Lukovice, ki so doslej plačevali višji prispevek kot prebivalci drugih naselij) pravičnejše in predvsem bolj enakomerno plačevanje višine komunalnega prispevka.

Po krajših razpravah je občinski svet sprejel še naslednje sklepe: sklep o predlogu kandidata - predstavnika ustanovitelja, to je občine Lukovica, za komisijo za sprejem otrok v VVE Medo (Mojca Lavrič, delavka občinske uprave) in sklep o delnem odpisu terjatve v zapuščinskem postopku. Sprejel je še informacijo o aktivnostih izvajanja skupnega razvojnega programa za območje občin Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Moravče, Mengeš, Trzin in Vodice - podjetna regija ter informacijo o prodaji Mladinskega doma na Krku. Sklep o prodaji svojega deleža je Občinski svet Občine Lukovica sprejel že v prejšnjem mandatu, vendar ostale občine so-ustanoviteljice s takšnim predlogom niso soglašale. Ker pa so stroški vzdrževanja izredno narasli, poleg tega osnovne šole z območja teh občin organizirajo šole v naravi drugje, postaja takšen objekt vse bolj ekonomsko neupravičen. Kupnina, ki jo bodo občine solastnice prejele, se bo mednje razdelila po ključu iz delitvene bilance (Občina Lukovica 12 %).

✍ Mojca S.

Srečanje gasilcev v Šentgotardu

Gotardov sejem letos že enajstič

Turistično društvo Šentgotard je letos že enajstič zapovrstjo na god svetega Florjana organiziralo Gotardov sejem ter srečanje gasilcev iz enajstih različnih prostovoljnih gasilskih društev. 106 gasilcev iz PGD Motnik, Špitaliča, Blagovice, Krašnje, Prevoj, Čemšenika, Kotredeža, Izlak, Mlinš, Kolovrata in Trojan je sodelovalo v paradi ter se za tem udeležilo maše, ki je bila tokrat posvečena gasilcem in pomenu gasilstva. Sveti Florjan, zavetnik gasilcev, goduje 4. maja in na ta dan so po vsej Sloveniji številni zbori gasilcev in romanja.

Gasilci so se kot organizacija povezali v 19. stoletju in že od vsega začetka je njihov zaveznik sveti Florjan, ki jih ščiti pred ognjem in požari. Znana je tudi legenda o sv.

Florjanu, ki je bila zapisana že v 8. stoletju. Iz nje izvemo, da se je rodil blizu Dunaja. Bil je višji državni uradnik ter se boril proti zatiranju kristjanov. Tudi sam je pripadal novi veri. Ker je oblast preganjala kristjane, so zaukazali vojakom, naj ga mučijo. Florjan je vsa strahotna mučenja prestopal in obsodilo ga na smrt.

Okrog vratu so mu privezali mlinski kamen in ga z mostu vrgli v reko. Florjan je na mostu molil in nihče izmed vojakov si ga ni upal pahniti v vodo. To je storil neki mladenič, ki je ob pogledu na utaplajočega svetnika oslepel. Florjan se kljub obtežitvi z mlinskimi kamni ni utopil, voda ga je zanesla na breg k skali. Tja je priletel orel, ki je truplo varoval vse do pogreba. K pogrebu so ga peljali s parom volov, ki sta med potjo od žeje omagala. Na tistem mestu je nato začel izvirati studenec, ki je kasneje slovel po svoji zdravilni moči.

Po končani maši je na slovesnosti prapor veteranov GZ Lukovica predal Franc Trebušak, ki je leto dni vestno in skrbno skrbel za prapor. Prapor je šel tako iz rok PGD Trojan v roke Stanetu Žavbju iz PGD Blagovica.

Na god sv. Florjana pa v Šentgotardu vsako leto organizirajo tudi Gotardov sejem. Letos je bilo postavljenih kar 16 stojnic, med najbolj obiskanimi pa je bila nedvomno stojnica domačega Turističnega društva Šentgotard, na katerem so prizadevne članice številnim obiskovalcem ponudile slastno pecivo, domač kruh iz krušne peči ter medico.

Ob koncu so program popestrili še trojanski pevci MPZ Lipa, gasilci in ostali obiskovalci pa so si ogledali stojnice ter se v toplem in sončnem vremenu še pozabavali.

✍ Petra Hlebec

Nadaljevanje s 1. strani

Tradicionalni Peregrinov sejem v Lukovici

V nedavni preteklosti je bilo v Lukovici kar pet pomembnih sejmov. Vse do danes sta se obdržala le dva, Peregrinov in Lukov sejem. Včasih so imeli ljudje semena večina doma, prodajali so jih na sejmu. To je bil v preteklosti glavni namen sejma.

Danes pa se na sejmu ponuja marsikaj. "Vanj je vpletena ponudba današnje civilizacije," je povedal Franci Pavšek, predsednik TOD in dodal, da je vzdušje na današnjem sejmu enkratno, predvsem je lepo vreme tisto, ki je na takih prireditvah nepogrešljivo.

Posebnost letošnjega Peregrinovega sejma je bilo pokanje z ročnimi možnarji, ki jih je prineslo osem mož iz vasi Rogatec blizu Rogaške Slatine. Njihova tradicija je stara dvesto let. Pa tudi rokovnjači so se preoblekli v svojo pravo postavo. V popoldanskem času so nastopili ljudski godci, ki so navdušili obiskovalce. Nastopajočih iz naše občine je bilo kar dvajset.

"Organizacija sejma ni bila lahka", so povedali organizatorji sejma. Poleg Francija Pavška sta sodelovala še Marjan Križman in Marta Urankar. Izkazalo se je, da trud ni bil zaman, saj je sejem dobro uspel.

↳ Marta Lavrič Tomšič

Kaj so na sejmu povedali nekateri ponudniki?

Marija in Darko Gales iz Krašnje:

"V najini ponudbi je domač semenski fižol, domača Matožetova bučna marmelada, bel kruh in še kaj bi se našlo. V družini se posvečamo biološkemu kmetovanju pod znamko Demeter, ki je mednarodna blagovna znamka. Ljudje, žal, premalo poznajo vrste blagovnih znamk, zato imava z možem danes tudi vlogo informiranja. Ljudje so radovedni, zanima jih način shranjevanja posameznih živil in pridelovanje fižola, kupujejo pa bolj malo. Povprašujejo tudi po mesnih izdelkih, ki jih ne prodajava."

Saša Dragar iz Krašnje:

"Prodajava dva različna izdelka obutve, natikače in sandale. Cene se gibljejo od otroških modelov 3.900,00 SIT, do moških modelov 6.500,00 SIT. Na sejmu je veliko obiskovalcev, ki se bodo, kot kaže, oglasili pri nas v Krašnji. Prodala sva že kar nekaj parov teh čevljev. Pomembna pa je tudi reklama!"

Matjaž Dolenc (slika desno zgoraj):

"Ljubiteljsko slikam na različne materiale, bobrovec, les in druge. Motivi so tudi iz domačega okolja. Na slikarski izdelek, ki ga trenutno poslikavam, pa obiskovalec sejma že čaka."

Marička Stupica z Rodice:

"Prodajam za vrtnarijo na Rodici. Cene so enake kot v prodajalni na Rodici. Naše cene so že vrsto let enake. Prodaja je danes kar uspešna. Posebnost so jagode, ki rastejo v obešankah."

Jeretina Ivan iz Rafolč:

"Sem ljubitelj izdelovanja izdelkov iz lesa. Tipični izdelki so košare, koši, makete, kot je ta kozolec - topler. Letos sem naredil že tri. Za ljudi je to posebna zanimivost. Moj namen je, da bi ustregel kakšni želji sejmskih obiskovalcev. Prodaj sem pripomoček za robkanje koruze, ki ga tudi sam izdelujem."

Bojan Gassior - podjetnik, ki smelo udejanja svoje zamisli

Na Trojanah je vedno nekaj novega

Ohranjati staro in to neprenehoma nadgrajevati in dopolnjevati z novim je moto naše-ga gosta meseca, Bojana Gassiorja, direktorja največjega in najuspešnejšega gostinskega podjetja, ali če hočete, podjetja z najraznovrstnejšo gostinsko ponudbo v naši občini.

Kje in pred kolikimi leti ste starejši razveselili s svojim prihodom na svet?

“Pred sedeminštiridesetimi leti sem se rodil svojima staršema v Kandršah, kot najmlajši od štirih otrok.”

Vaša otroška in mladostniška leta so se torej začela med prelepimi hribi nedaleč od središča Slovenije.

“Izhajam iz rudarske družine. Žal se je oče pri mojih petih letih smrtno ponesrečil v rudniku in mati je ostala sama s štirimi otroki na mali kmetiji. To so bila zelo težka leta. Osnovno šolo sem obiskoval na Vačah in Izlakah in že takrat stremel za čimprejšnjo samostojnostjo. Starejši brat je že hodil v gostinsko šolo in tudi mene nekako pritegnil v to. Že pri petnajstih letih, torej v vajeniški dobi, kajti šolanje in praksa sta potekala hkrati, sem se osamosvojil in preživel sam. Imel sem to srečo, da sem se za natakarja učil pri Vidergarju, v znani gostilni Viderga. Resnično sem od tam odnesel mnogo, kajti gospodar nas ni naučil samo opravljati poklica, temveč nas tudi povedel v vse svoje skrivnosti, pasti, uspehe, kako dobro poslovati in biti hkrati vedno prijazen, skratka, pridobil sem si delovne navade.

Pri osemnajstih letih sem končal gostinsko šolo in takoj nadaljeval v Ljubliani s hotelirsko šolo. Zatem je bilo obvezno služenje vojaškega roka. Leta 1978 sem prišel na Trojanane na delovno mesto vodje strežbe. Takrat se je tudi menjala vod-

stvena struktura tedanjega gostišča in v treh letih sem napredoval v poslovodjo. V letu 1981 je tedanji direktor zapustil podjetje in jaz sem najprej postal v.d. direktorja, naslednje leto pa sém bil imenovan za direktorja. To delo sedaj opravljam že enaindvajseto leto.”

Kako ste si kot direktor zastavili poslovne cilje?

“Že prej sem vedel, kako stoji podjetje. Postopoma smo poslovanje razširili. Bivše kegljišče na južni strani smo preuredili v restavracijo, kjer je krasen pogled na Zasavsko, hribovje, odtujili od podjetja nerentabilne obrate in začeli še intenzivneje razvijati gostinstvo na Trojanah.

Moj cilj je bil in je še vedno vsako leto izboljšati kvaliteto za trideset odstotkov, temu primerno se dviga število gostov in seveda promet. Zgradili smo dodatne parkirne prostore, obnovili in dogradili obstoječe in spremljajoče objekte. Promet se je od osemdesetih let pa do sedaj popeteril.”

Veliko ljudi imate zaposlenih, od tega kar precej iz naše občine. Vem, da je ravno z vašo pomočjo veliko brezposelnih v naši občini zopet našlo svoj kruh pri vas. Je to vaša posebna politika, vaš socialni čut? Koliko ljudi pravzaprav je zaposlenih v GP Trojanah?

“Redno zaposlenih je 118 delavcev in preko trideset pripravnikov, študentov in honorarnih sodelavcev. Zaposlitvena struktura je približno pol / pol. Pol jih je iz občine Lukovica, ostalo iz okoliških občin. Vsekakor iščem profilirane kadre, ki imajo ambicijo delati v gostinstvu in so temu delu tudi s srcem predani. Prednost dajem domačinom in otrokom staršev, ki že delajo pri nas oziroma drugi generaciji že zaposlenih pri nas.”

Bojan Gassior

Vaš delovni dan. Verjetno je dolg in naporen. Kaj vas najbolj obremeni ali razveseli?

“V podjetju sem toliko, kolikor sem potreben in koristen, ne štejem ur. Vsekakor sem tu, kadar so najbolj frekventni trenutki. Ves delovni proces vodim sam. Najbolj pa sem razočaran, ko trčim na probleme, ki so po logiki splošni in jih pravzaprav sploh ne bi smelo biti. Ko ti nekdo ne prisluhne, se ne obnaša gospodarno in to doživiš od ljudi ali pa v zadnjem času organov, ki od tega žive. Zavedam se, da sem moralno in socialno odgovoren za eksistenco vsakega posameznika, zaposlenega v podjetju. Zatorej me nedelavnost, nelojalnost posameznika ali pa določenih organov močno prizadene in prav zares ne morem razumeti politike nekaterih organov, ki mi v zadnjem času skrajno nekorektno grenijo življenje.”

Ste družinski človek. Kako domači gledajo na vašo prezaposlenost? Kako se sproščate v skromno odmerjenem prostem času?

“Predvsem me razumejo. Moj štiriindvajsetletni sin je že zaposlen na bencinskem servisu v Lukovici, mlajši, ki šteje dvajset let, pa še študira. V prejšnjih letih me je mnogo bolj, no, pa tudi še sedaj, pekla vest, da se jima nisem mogel bolj posvečati, jima nuditi več očetovske prisotnosti, več skupnih doživetij. Tudi skupni dopusti so redki in kratki, ker me kliče dolžnost. Tako je moje ležišče v naši prikolici ob morju pogosto prazno. V tistem skromnem prostem času, ki ga imam, pa rad kolesarim, hodim, skratka sem v naravi in v gibanju.”

V Mini marketu v GP Trojanah že kar nekaj časa “diši” po vašem domačem

kruhu. Sprašujem vas, zakaj ste se odločili za to potezo oziroma se hitro odločate o novih, svežih poslovnih potezah?

“Še vedno imamo tiste prave stare kmečke peči in gostom pri jedi strežemo naš domač kruh. To sicer ne prinaša dobička, toda ko smo nekoč skušali ukiniti serviranje našega kruha, so gostje skoraj dvignili punt. In tako sedaj višek pečenega kruha pač prodajamo v našem marketu. Kar pa se tiče poslovnih potez, je v našem poslu tako: Potrebno je biti operativen, vnaprej načrtovati, se zelo hitro odločati, vsako odlašanje se maščuje in prilika zamujena, ne vrne se nobena. Sicer velja za Trojane slogan: na Trojanah je vedno nekaj novega.”

Kdaj ste najbolj zadovoljni in srečni?

“Kadar so zadovoljni naši gostje in zaposleni delavci.”

V Lukovici že od odprtja odseka AC obratuje tudi vaša mini restavracija. Kako ste zadovoljni s poslovanjem sedaj, po skoraj dveh letih, je blagajna kaj bolj težka?

“Menim, da je Lukovica s to restavracijo dobila neko novo vsebino, kajti priznajmo

si, da v nji ni kaj prida družabnega življenja. Vsekakor je to dolgoročna naložba, ni vse odvisno od nas, tudi cestna ureditev nam ne gre najbolj na roke. Prepričan sem, da bo restavracija pripeljala v Lukovico več življenja, več gostov, ki bodo opazili lepoto kraja in okolice.”

Vrniva se na razpokane in tresoče Trojane, kjer zemlja ječi od bolečine, ki jo povzročajo izvajalci, projektanti in naročniki izgradnje predora AC. Tudi vaše podjetje trpi škodo. Kakšni so najhujši problemi v zvezi s tem?

“S predorom pod Trojanami se na objektu dela škoda, ki ni poravnana oziroma investitor in izvajalec prelagata odgovornost eden na drugega. Z znanimi dogodki zadnjih dveh mesecev se je v medijih o GP Trojane ustvarila neka fama. Smo pa zagotovo največji oškodovanec, kajti objekti pokajo, se tresejo in to ob tisočih obiskih naših gostov. Predračuni za nastalo škodo se gibljejo okoli trideset milijonov tolarjev. K temu je potrebno prišteti še stroške ostalih objektov. Parkirni prostor pod restavracijo bodo popolnoma razdejali, ga podprli s piloti, podpornimi nasipi in s tem posredno ogrozili poslovanje podjetja. Te logike ne razumem in

ni skladna s poslovno kulturo. Vsekakor bomo izkoristili vsa pravna sredstva za zaščito naših ljudi in objektov ter poslovanja, kajti mi korektno plačujemo državi vse obveznosti, ona pa se do našega podjetja obnaša izredno agresivno.”

AC bo enkrat končana, večina prometa bo potekala mimo Trojan (ali pod Trojanami). Kakšna prihodnost menite, da čaka vaše podjetje, tu kjer so doma trojanski krofi?

“Tudi po dokončanju AC bo določen delež prometa še vedno potekal po stari magistrali. Zaradi drage in neugodne cestnine, se bodo magistralne ceste še vedno uporabljale. Velik del organiziranega avtobusnega prometa, predvsem iz tujine (v sezoni v povprečju 10 - 15 avtobusov dnevno), bo tudi v bodoče prišel k nam v goste. Tudi odcep iz AC za Trojane, kjer menda ni predvidena cestnina, bo k temu pripomogel. Trojane bodo kljub zmanjšanemu obsegu delovale naprej.”

Gospod Gassior, hvala za vaš čas, ki ste mi ga namenili, in naj se uresničijo vse vaše besede, hotenja, prizadevanja in želje, v dobro nas vseh.

✍ Milena Bradac

... ko ob okusni hrani, žlahtnem vincu,
izbrane glasbe zvenu, v dobri družbi vam srce vzdrhti.

Jagnečja pečenka, Babičina kuhinja, Mešano na žaru,
Noj, Divjačina, Morske jedi, Trojanski konjiček, Biftek s tartufi...
Odlična ponudba namiznih in vrhunskih vin, in še mnogo drugih dobrot.
Poslovna kosila, Rojstnodnevne zabave, Poročna slavlja, Nedeljska kosila.

Ob koncih tedna večerni program: **"Privlečeno iz naftalina!":**
VSAK PETEK najprej ZABAVNA PLESNA GLASBA, za zaključek večera
pa starogradske, dalmatinske ter domače narodne,...
dvoglasno,... s harmoniko,... med mizami,... VSE V ŽIVO!
OB SOBOTAH KLAVIR: Evergreeni, dalmatinske ter domače viže, v živo!

Vabimo vas v naše toplo zavetje!

Restavracija Diana, Hotel Trojane, tel.: 01/72 33 610

Dragar Franc s.p., Krašnja 35, 1225 Lukovica

Vsi modeli so v več
barvnih izvedbah
in JEANSU.

tel.: **01 / 7234-316**

SEZONA 2003

sandali

39-46 moški
6.500 SIT

35-41 srednji
6.000 SIT

25-34 otroški
5.000 SIT

natikači

39-46 moški
5.300 SIT

35-41 srednji
5.000 SIT

25-34 otroški
3.900 SIT

EAGLE®

SEZONA 2003

Letni koncert Šentviškega zvona

Zaslužen požel velik aplavz poslušalcev

Z vsako pomladjo prihajamo tudi pevke in pevci našega mešanega pevskega zbora Šentviški zvon s svojim letnim koncertom, letos že dvanajstim, da se skupno predamo slovenski narodni in umetni pesmi. Še vedno pod strokovnim vodstvom mojstra Karla Leskovca in ob skrbni očetovski povezovalni roki predsednika Darka Stupice. S sakralnim programom smo tudi ob lanskem božiču nastopali po Sloveniji, sodelovali na medobčinski pevski reviji, ob raznih kulturnih prireditvah doma, v tem mesecu pa nas čaka še srečanje zborov zvonov Slovenije in pa zborov Šentvidov Slovenije. Naš program se širi in raste v kvaliteti ter se pomlaja z mladimi svežimi glasovi, zato upamo, da ima zbor prihodnost.

Naša največja ustvarjalna vzpodbuda pa so zvesti poslušalci, ljubitelji vsega lepega, ki nas spremljajo v velikem številu iz leta v leto. Tudi v soboto, 10. maja 2003, so nas tople pozdravili in nam pognali svež veter v jadra ustvarjalnosti. Prepričani smo, da se še dolgo ne bo polegel, ampak nas gnil naprej in naprej. Vsako pomlad z novim zanosom in ljubeznijo do naše slovenske pesmi.

Špela King, Tone Zajc in citrar Tomaž Plahutnik so koncertu dodali kanček svoje ustvarjalnosti in nadarjenosti; s solističnimi nastopi so popestrili večer in zaslužen požel velik aplavz poslušalcev. Tudi citre, ki so bile dolgo pozabljen inštrument, v novejšem času pa so oživele z vso močjo svojega izraza in dobile svoje zaslužen mesto v glasbenih šolah, so ta večer zvene v dvorani Antona Martina Slomška. V alpskih deželah, vedno bolj priljubljen ljudski inštrument, slovensko pesem oplemeniti, ji doda čustveno širino. Pod prsti našega rednega spremljevalca na nastopih, Tomaža Plahutnika, resnično zazvenijo veličastno, a hkrati tako nežno in tiho, da v človeku predramijo spečega duha. Njegovemu zvoku se ni moč upreti.

Zbor, ki sicer uspešno deluje že 14. leto, je v svojem programu izvedel dvanajst pesmi pod taktirko "našega" Karla Leskovca. Poleg predsednika Darka Stupice ima največ zaslug, da zbor raste v kvaliteti, da naša zagnanost ne zamre, in kar je pri našem skupnem druženju

Vsako pomlad se predstavijo z letnim koncertom.

Foto: djd

najpomembnejše, da ob pesmi rastejo tudi naše medsebojne vezi. Zato naj obema velja naša zahvala z željo, da še dolgo ostanemo skupaj, skupaj ustvarjamo in se skupaj veselimo vsakega uspešnega nastopa. S tem je poplačan ves trud in vse ure trdega dela.

Želimo si, da v nas nikoli ne zamre tista iskrica življenja, duha, ki se hrani iz potrebe in iskanja kulturnih doživetij.

Naj se slovensko petje plemeniti iz bogate tradicije in ostaja zvezda stalnica v mozaiku ljubiteljskih kulturnih dejavnosti naše občine. Tako kot nam je na koncu zaželel naš župan g. Matej Kotnik: Srečno in nasvidenje naslednje leto oziroma že v božičnem času na tradicionalnem koncertu božičnih pesmi!

Moja S.

Na obisku na Cjanovi kmetiji

MPZ Lipa Trojane v Goriških Brdih

Moški pevski zbor (MPZ) Lipa Trojane, je v svoji že skoraj dvajsetletni karieri, oplemenitil marsikatero prireditev, proslavo, in festival, nedvomno pa tudi izkušnje, povezanih z nastopanjem na odrskih deskah, ne manjka. Redno nastopajo na prireditvah doma in v sosednjih občinah, letos pa so se že drugo leto zapored odzvali povabilu Cjanove kmetije (Cervro, Goriška Brda) in se udeležili njihovega praznika, na katerem se zberejo prijatelji umetnosti in vina.

Praznik na Cjanovi kmetiji popestrijo številni nastopajoči - pevci, pisatelji, fotografi, ki vsak na svoj način umetnosti in vinu dodelijo poseben pečat. Pevci MPZ Lipa Trojane s pesmijo podajo izpoved duše in s tem predstavijo svoj odnos do umetnosti, Lucijan Vuga-pisatelj pa je z nekaj vrsticami iz svojega romana predstavil umetnost v pisani

besedi. Poseben del v umetnosti zavzema tudi fotografija, ki jo je predstavil Janez Pipan v seriji "Iskanja 2003". Kulturni program je zaključil kvartet saksofonistov "Jeraša" z Jesenic. S tem pa se druženje prijateljev umetnosti in vina na Cjanovi kmetiji še zdaleč ni zaključilo, saj je sledilo še stiskanje zlahtnih jagod posušene rebule. In kaj na prazniku umetnosti in vina še manjka? Odgovor je na dlani-vinska kraljica. Letos je to gospodična Simona Rakuš, ki je s svojo prisotnostjo razveselila vse obiskovalce in z bosimi nogami, kot v starih časih, stlačila grozdne jagode.

MPZ Lipa Trojane se vsako leto z veseljem odzove povabilu Cjanove kmetije na obisk ob njihovem prazniku. Pevci združijo prijetno s koristnim, predvsem pa priložnost izrabijo za druženje s prijatelji umetniki in domačini z Goriških Brd.

Petra Hlebec

Z geslom Čisto vsak dan in s prenovo deponije

Za prijaznejše okolje

DOMŽALE - Domžalsko komunalno podjetje Prodnik d.o.o., ki odvažajo odpadke iz občin Domžale, Trzin, Mengeš, Lukovica in Moravče, je z naložbami, izpeljanimi konec lanskega leta, saniralo odlagališče odpadkov v Dobu. Z nedavno prenovo vizualne podobe voznega parka podjetja in vpeljavo slogana Čisto vsak dan pa skuša občanom približati del dejavnosti pri širjenju zavesti o pomenu skrbi za okolje.

Podjetje je natanko pred tremi leti s sloganom "Ločujemo, da ohranjamo" in z odprtjem prvega ekološkega otoka začelo z akcijo ločenega zbiranja odpadkov, z maskoto Grini (Zelenko) pa je tudi najmlajše osveščalo o naravovarstvenem ravnanju z odpadki in surovinami. V želji po celovitejši celostni podobi in promociji podjetja je v sodelovanju z oglaševalsko agencijo Nuit iz Ljubljane z minimalnimi sredstvi prenovilo podobo petih vozil za odvoz odpadkov. Uporabnikom naj bi tako zagotovili prijaznejše opravljanje storitev - predvsem z izstopajočim s sloganom Čisto vsak dan in jih na nevsiljiv način nagovarjali k vsakodnevni skrbi za čistejše okolje, obenem pa oglaševali dejavnost podjetja, ki tako v domžalski kot v okoliških občinah edino skrbi za odvoz komunalnih

odpadkov. Podjetje Prodnik omenjene odpadke v letošnjem letu že odvažajo iz 103 ekoloških otokov, ki omogočajo njihovo ločeno zbiranje, na prenovljeno deponijo v Dobu, kjer so konec lanskega leta opravili temeljite posege in odlagališče prilagodili naj sodobnejšim standardom: asfaltirali so dostopno cesto do odlagališča in s tem preprečili dotedanje prašenje ter ob vodu namestili 30-tonsko mostno tehcnico. Ta omogoča količinsko kontrolo materiala, ki ga na odlagališče pripeljejo posamezniki ali podjetja iz navedenih občin. Z žično ograjo so ogradili celotno območje deponije in uredili brežine v naklonih (z njihovo zatratitvijo so preprečili erozijo tal in omogočili boljše odtekanje površinske vode) ter na posameznih odsekih zasadili več kot sto hitrorastočih topolov, ki bodo v nekaj letih zakrili pogled na odlagališče in utrdili brežine. Z gradbenimi deli in namestitvijo 1200 kvadratnih metrov folije prek robov odlagalnih polj so preprečili pronicanje deževnice v odlagališče in njeno iztekanje v koritnice, namenjene čisti vodi, ter tako ločili meteorne in izcedne vode (te zdaj odvažajo v čistilno napravo). Z ureditvijo sortirnega platoja, ki so ga uredili na šestih kvadratnih kilometrih zapolnjenega odlagališča, primerno utrjenega s plinoprepustno folijo, z mineralno tesnilno plastjo, betonirno folijo in z nasutjem

Pogled na posodobljeno odlagališče odpadkov Dob.

70 cm debele plasti gramoz, pa so pridobili prostor za novih petnajst zabojnikov za zbiranje koristnih odpadkov ter zabojnik, opremljen za zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov. Odlagališče Dob, ki je v svojem najstarejšem delu staro dobri dve desetletji in na katerem so samo v lanskem

letu zbrali več kot 300 ton odpadkov, tako postaja ena najbolj urejenih deponij v Sloveniji, komunalno podjetje Prodnik pa eno tistih podjetij, ki jim je skrb za okolje in z njo tudi skrb za prihajajočo generacije najpomembnejša naloga in odgovornost.

↳ M. T.

Koncert dekliškega pevskega zbora Mladost

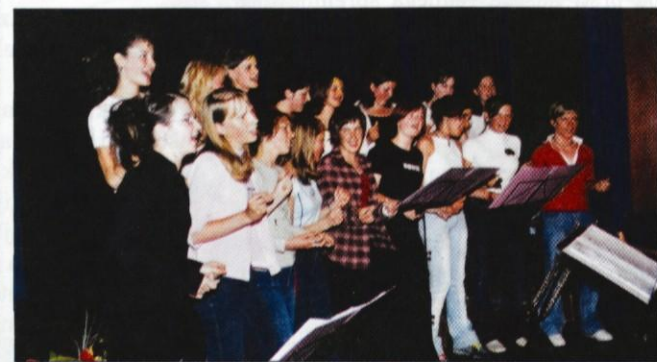
Res lepšega imena si ne bi mogle izbrati dekleta 8. razreda iz OŠ Brdo, ki so se nam predstavila v nedeljo popoldan, 11. maja.

Po izvirnem in malo "odštekanem" uvodu so nastopile pogumno, samozavestno in z nasmehom. Sledila je solo izvedba BIG BIG WORLD, nato skupinsko WHEN THE SAINTS GO MARCHING IN ob spremljavi dueta flavt. Ja, dekleta so res nadarjena, ne samo da pojejo, večina od njih obvlada tudi različne inštrumente. No, saj je tudi kateri kaj spodrsnilo, toda razen njih samih, mi v polni dvorani tega skoraj nismo opazili. Simpatična dekleta so zapele tudi ONLY YOU, ČEZ ŠUŠTARSKI MOST, ob spremljavi saksofona in solo kitare, WHOLE AGAIN, VIVA FOR EVER od Spice Girls. Zdi se mi, da v Evropi ne bodo imele težav, saj pojejo v angleščini vsaj tako gladko kot jaz Na planincih (v slovenščini, seveda). Pesmi iz mladih grl so vrele naprej: DAN LJUBEZNI, OD VIŠINE..., solo njihovega prijatelja iz Kranja ADIOS MUCHACHOS, duo flavt, MINI MAXI, zabavno ob flavtah in saksofonu.

Hotele so zaključiti s Šifrerjevo USPAVANKO ZA EVO, toda nismo jih izpustili, zato so morale zapeti še skoraj ponarodeli NA PLANINI JE ŽIVEL..., NA GORENJSKO in tako dokazati, da znajo tudi po naše, ponosne in predane rodni grudi. Dekleta, hvala vam, vaši zborovodkinji, vašim PRIJATELJEM ter vsem, ki so vam pomagali, da ste nam podarile tako lep dogodek!

↳ Marko Cerar, foto: djd

Prenovljena vozila za odvoz odpadko JKP Prodnik

Kresovanje in pohod Podmiljanov

Pohod Podmiljanov

Vaščani spodnjega Podmilja smo tudi letos pripravili kres za 1. maj. Že več tednov prej se je vsak po svojih močeh trudil s pripravljanjem odpadne hoste, da bi bil naš kres čim večji in bi nas družil čim dlje v noč. Tako je tudi bilo. Vsak je imel svoje zadolžitve, eden kurjenje, drugi je skrbel za dobro voljo, tretji za pijačo, pa hrano, glasbo ... in ... kresovanje je uspelo.

Kot vsako leto pa smo tudi letos te praznike zaokrožili s pohodom. V nedeljo, 3. maja, smo takoj po kosilu in kavici krenili "pot pod noge" s spodnjega Podmilja do Prvin. Nato smo se spustili do Šentožbolta, kjer nam je kot nalašč naproti pripeljal prodajalec sladoleda. Pot smo nadaljevali do Učaka in na Doline. Čakala nas je samo še pot do naše vasi.

Vreme nam je bilo naklonjeno, narava s svojimi pomladnimi toni prekrasna, za ostalo pa smo poskrbeli sami. Upamo, da bo tudi v prihodnjih letih sosedstva volja obdržala te naše že tradicionalne običaje.

in foto Marjana Lekan

Večer pred prvim majem

Foto: Milan Resnik

Nogometaši iz Zlatega Polja in Moravč

Da je bilo predpraznično razpoloženje v Zlatem Polju zares pestro, sta na prvomajski večer s programom poskrbela tamkajšnja KS in ŠD.

Zbrani krajanji so najprej pozdravili godbenike iz Lukovice, ki so ubrano odigrali svoj program. Zvok njihovih instrumentov se je razlegal daleč po zlatopoljskih vaseh. Z bučnim aplavzom smo nagradili pester nastop. Sledilo je nogometno srečanje domače ekipe z ekipo Jeklene doline iz Moravč. Po zelo korektni in fer tekmi je nastopil čas klepetov in prijetnega druženja. Za posledek večera pa je zagorel prvomajski kres, ki so ga pripravili najbolj delavni člani.

V poznih večernih urah sta nas pred praznikom dela, ki so ga slavili že naši predniki, obdajala prijetno vzdušje in toplina ognjenih zubljev.

in Tone Habjanč

Plameni kresov v ritmih Godbe Lukovica

Od Trojan do Želodnika

Tradicionalno praznovanje predvečera 1. maja v Občini Lukovica pripada postavljanju mlajev, kurjenju kresov in nastopom domače godbe na pihala po krajevnih skupnostih. Zvoki koračnic privabljajo vsako leto več poslušalcev, ki se jih je tudi letos povsod zbralo zavidljivo število. Tradicionalni nastopi so se kot vedno tudi letos pričeli na Trojanah, nato so sledili ostali kraji po Črnem grabnu vse do Želodnika. V Blagovici so dekleta in žene kot simbol prvega maja, praznika dela, godbenikom pripela nageljne. Poleg tega je to tudi prastara kulturna značilnost, ki jo pozna celoten indoevropski etnični prostor. Podobno kot jurjevo je tudi 1. maj povezan s čaščenjem cvetja, zelenja in drevja. Druženje s krajanji, ki so za godbenike poskrbeli z okreplilom, se je nadaljevalo s prijetnim klepetom in prezgodnjim pozdravom: Na(s)videnje prihodnje leto! Čakali so že naslednji kraji in ritma koračnic željni ljudje. Tako smo godbeniki obiskali še kraje od Krašnje, preko Zlatega Polja, kjer so nam nogometaši prijazno odstopili igrišče, prazne in za godbo nekoliko nezainteresirane Lukovice, zelo prijetnega Gradišča, nenačrtovanih Prapreč, Vidma do Prevoj, ki sta vedno polna pričakovanja godbenikov in zvestih poslušalcev. Vroče popoldne se je prevesilo v noč in plameni kresov so se pozibavali po še zadnjih zaigranih notah Godbe Lukovica. Tako je minil še en praznik dela, ki zadnje desetletje izgublja na pomenu in ideologiji. Čeprav sodobne vrednote kapitalizma poudarjajo individualizem, še vedno ostaja človekova potreba po druženju in zabavi. Medtem ko je vse manj solidarnosti, zaradi katere se ta dan pravzaprav praznuje vse od leta 1890, lahko upamo, da bodo srečanja v tako prijetnem vzdušju pogostejša in da se bo praznik delavnih ljudi obdržal v zavesti vsakega posameznika. Vidimo se spet prihodnje leto! Živel 1. maj, praznik dela!

in Leon Andrejka

Podeželska mladina ne počiva

Društvo podeželske mladine Blagovica je kot vsako leto organiziralo očiščevalno akcijo, ki je bila 26. aprila. Letos smo očistili okolico kulturnega doma, kjer je bilo v stari drvarnici kar dve traktorski prikolici odpadkov, ter pomedli po igrišču ob šoli. Zaradi bližine 1. maja smo lahko večino odpadkov zvozili na kres. Dodali smo še nekaj ostalega materiala, ki ga zaradi gradnje avtoceste ne manjka, in tako pripravili velik ogenj ob prazniku dela. Kresa se je udeležilo presenetljivo veliko ljudi, mi pa smo jim pripravili zabavo, na kateri ni manjkalo pijače in tudi za prvomajski golaž je bilo poskrbljeno. Tako so vsi odšli zadovoljni v upanju, da bo tako tudi v prihodnje.

in A. Podbelšek

30 let vrtca Palček na Viru

Še vedno sodoben in urejen

Lepo je, če se ob jubilejih, posebno takšnem kot je ta, spomnimo tudi na, za sedaj nič več nadebudne otroke, pomembeno ustanovo. Od začetka, ko je še nosil ime Vrtec dr. Igor Vir, pa do danes, ko se ponaša z imenom, ki je vsaj za otroška ušesa veliko bolj prijazno, je skozi vrata te ustanove prišlo in odšlo nešteto otrok iz naše okolice.

Prireditve so se vrstile kar nekaj dni, kakor se za tak jubilej oziroma rojstni dan tudi spodobi. Na nekaterih so nastopili tudi, sedaj nič več s svečko pod nosom in sramežljivi otroci, ki so uspešno končali ali pa končujejo že obisk v drugi ustanovi, osnovni šoli. S tistim, kar so se naučili kasneje in pokazali drugim, so bivši obiskovalci vrtca izkazali vse spoštovanje in zahvalo ustanovi, ki jim je dajala prve nasvete na poti v svet odraslih. Prav prijetno je bilo druženje "ta malih" in obu-

V vrtcu na Viru se je v 30 letih zvrstilo nešteto otrok iz naše okolice.

janje spominov na prijetne urice, vzgojiteljice in ostale uslužbence. Čas pa zgleda in zaceli vse rane in čez 10 let se zberemo in naredimo žurko, kakršne še ni bilo, kakor tokrat za 30-letnico Palčka

najboljšega vrtca na Viru. Če ne verjamete, pa povprašajte tiste, ki so v njem preživeli del otroštva. Kar nekaj jih je bilo, tudi iz Lukovice in okolice.

in foto djd

Vtisi vodič Turističnega krožka OŠ Janka Kersnika Brdo

Nizozemski študenti na obisku na Brdu

Včetrtek, 24. aprila 2003 je OŠ Janka Kersnika obiskala skupina nizozemskih študentov, ki so se tiste dni mudili na strokovni ekskurziji v Sloveniji. Ekskurzijo za skupino dvajsetih študentov (večina študira psihologijo, nekaj pedagogiko) je organiziral Oddelek za psihologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, ki z našo šolo že nekaj časa plodno sodeluje. Tako so na prošnjo organizatorjev ekskurzije delavci in učenci šole na Brdu pripravili enodnevni strokovni program, ki so ga popestrili s turističnim ogledom Brda in okolice. Pri slednjem so imeli glavno besedo učenci - člani turističnega

krožka. Gosti so bili nad vsem, kar so videli in slišali na Brdu navdušeni, z uspehom obiska pa so zadovoljni tudi organizatorji. Objavljamo nekaj vtisov učenk, ki so tujim študentom predstavile lepote našega kraja.

Ljudje radi potujemo. Še posebej učinkoviti pa so izleti, na katerih se kaj novega naučimo in kaj novega izvemo. Običajno se sami znajdemo v vlogi raziskovalcev, poslušalcev, tokrat pa smo razkrivale drug, nov svet tujcem.

Kot vodičke Turističnega krožka Osnovne šole Janka Kersnika smo v četrtek, 24. aprila 2003, po Brdu popeljale skupino nizozemskih študentov psihologije in pedagogike, ki so nas obiskali v okviru sodelovanja z Oddelkom za psihologijo Filozofske fakultete v Ljubljani. Najprej sta jih pozdravili ravnateljica in psihologinja. Nato smo jim skupaj s sošolkami razkazale našo šolo, cerkev, rokovnjaški gozdček, čebelarški dom, grad, jim povedale nekaj o Janku Kersniku, njegovem delu in zanimivostih. Na koncu smo jih popeljale še do vrtca Medo, kjer so jih pozdravili najmlajši prebivalci naše občine.

Moramo priznati, da so bili nizozemski gostje navdušeni nad Slovenijo, me pa smo bile vesele, da smo se zares dobro sporazumeli. Mislile smo, da bomo imele več težav z angleščino, vendar smo spoznale, da je naše znanje kar O.K., tudi po zaslugi trdega dela pri dodatnem pouku angleščine, kjer smo pilile angleške predstavitve.

Ko pa smo prišli nazaj v šolo, jih je že čakal avtobus, s katerim so se potem odpravili še v vrtec. Ko nam je psihologinja povedala, da gremo lahko še z njimi v vrtec, smo brez pomisleka stekle za njimi na avtobus. Tako smo si ogledali še vrtec. Lukovica in vrtec sta jim bila zelo všeč, posebej pa jim je ugajalo zelenje in svež, čist zrak. Najbolje smo se spoznale z Monike, študentko pedagogike, ter si celo izmenjale elektronske naslove.

Vse skupaj nam je bilo zelo všeč. Res smo uživale. Vemo, da jih ne bomo več videle, ampak se jih bomo spominjale kot odprtih, prijaznih, nasmejanih in veselih ljudi.

*Tajda Štrukelj, 7.a,
Magalie Strban, 7.b,
Valerija Grilj, 7.c*

Študentje iz Nizozemske so si ogledali tudi vrtec.

Foto djd

Občni zbor Konjerejskega društva Lukovica

Udeležujejo se prireditve in tekmovanj

Kot je običaj in velevalo pravila Konjerejskega društva, se člani organizacije vsako leto zberejo, pregledajo delo v preteklem letu in sprejmejo plan dela za prihodnje leto. Letos so občni zbor sklicali 14. marca v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici.

Udeležba na skupnem sestanku je pokazala, da je društvo dejavno. Združuje lastnike in ljubitelje konj iz občin Lukovica, Moravče, Domžale, Trzin, Kamnik in Ljubljana. V društvo je včlanjenih 166 članov. S svojo dejavnostjo izobražujejo člane, poskrbijo za družabna srečanja s prireditvami kot sta Konjerejski pohod in Konjerejski dan, na tradicionalnih strokovnih ekskurzijah pa spoznavajo bližnjo in daljno okolico. Konjerejsko društvo Lukovica je razpoznavno tudi z organizacijo blagoslova konj ob prazniku sv. Štefana v Šentvidu pri Lukovici.

Letošnji občni zbor se je začel še posebej slovesno, saj ima društvo sedaj svoj prapor, ki je bil za Štefanovo blagoslovljen in na skupnem sestanku predstavljen prisotnim.

V uvodnem delu je predsednik Matej Kotnik pozdravil člane in po izvolitvi vseh organov zbora predal besedo predsedujočemu Alojzu Merela. Predsednik, blagajnik, tajnica, nadzorni odbor in častno razsodišče so s poročili predstavili delo društva v letu 2002.

Nadaljevali so z javnimi volitvami pred-

Z letošnjega občnega zbora

Foto Danilo Kastelic

sednika, članov izvršnega in nadzornega odbora ter častnega razsodišča. Tudi v bodoče bo društvo vodil Matej Kotnik, člani IO, NO in ČR pa so: Jože Avbelj, Anton Berk, Franci Bernot, Bernarda Brcar, Stane Cerar, Franc Florjančič, Franci Gorjup, ml., Simon Hribar, Simon Kveder, Franc Mahkota, Anton Markovšek, Janez Maselj, Lojze Merela, Sandi Močnik, Bogdan Orehek, Milan Prašnikar, Janez Razboršek in Zdravko Škerjanc.

Predsednik je predstavil plan dela v letošnjem letu. Člani so se strinjali s programom in predlagali še nekatere aktivnosti za konjske vprege.

Aktivnost članov je bila v letu 2002 opaz-

na. Člani so se udeleževali prireditev in tekmovanj, kjer so kot konjeniki ali voznički s konjsko vprego tekmovali ali pa se predstavili širši javnosti na turističnih prireditvah. Tudi v prihodnje načrtujejo sodelovanje na prireditvah v domačem društvu in povezovanje s sorodnimi organizacijami.

Za prijeten zaključek uradnega dela je bilo poskrbljeno s skupinsko in fotografiranjem, ki bo lep spomin vsem prisotnim, večer pa so nadaljevali ob tradicionalni pogostitvi, druženju in priložnosti za pogovor, o konjih seveda.

I. M.

Pester vikend v Brezi

Črni graben se predstavlja

Organizator tokratnih zanimivih dni v Brezi Franc Prelovšek ima kar dober okus. Ljudje bi dejali nos, da ve, kaj stranke centra zanima. Vse večkrat srečamo v njihovih prostorih ljudi s podeželja.

Tako smo si tokrat poleg otroške likovne delavnice in prikaza ustvarjanja učencev OŠ Rodica, novih vozil Seat ogledali in kupili proizvode, ki bi lahko nosili tudi blagovni znak Črnega grabna. Članica Društva podeželskih žena iz Blagovice je z nasmehom na ustih ponujala domače dobrote. Lahko se zgodi, da bo ravno zaradi tega kakšen fin mestni gospod s svojo

ženo prišel po domačo hrano v le streljaj oddaljeni Črni graben. Ali ga bomo znali obdržati in mu ponuditi še kaj, je pa druga zgodba. Prvi korak v tej zgodbi so

naredile članice Društva podeželskih žena in s tem ponesle tudi ime Lukovice v sicer le bližnje Domžale. Tudi to je nekaj.

in foto djd

Nasmeh in dobra volja je zaščitni znak Črnega grabna.

Kresovanje v Zgornjih Lokah

Druženje vaščanov se je zavleklo dolgo v noč

Mladina iz Zgornjih Lok nas je povabila na prvomajsko kresovanje. "Za pijačo in jedajo bo poskrbljeno" so zapisali v vabilih in dodali še prošnjo za prostovoljne prispevke. Včasih starejši zmotno gledamo na našo mladino, ne dovolimo jim, da bi svobodno delali, da bi uresničevali svoje ideje brez naše pomoči.

Tokrat je bilo drugače. Prepustili smo se jim in prav težko pričakovali večera, ko bo zagorel kres. 30. 4. 2003 je bil za marsikaterega vaščana nenavaden dan. Toliko mladine še ni bilo v Lokah in prav vsi so naši vaščani. Vsi so nekaj delali. Zrasel je kup za kres, postavljena sta bila dva šotora, gasilske klopi so bile na asfalti, vse je bilo na pogled idealno, kot da bi gasilci pripravljali veselico. Spustil se je večer, kres je zagorel, gasilski kombi in dva gasilca sta skrbela, da se ogenj ne bi preveč razbohotil, vaščani iz skoraj vseh hiš v vasi pa smo se zbrali in nismo se mogli načuditi, kaj vse nam je "mladina" pripravila. Pijača po želji, za glavno jed odojek, na koncu pa še domače pecivo, ki so ga spekle mlade vaščanke. Tako lepe, tako prijazne Zgornje Loke še niso bile, vsaj jaz se jih ne spomnim. Druženje

Prvomajski kres je združil vaščane.

vaščanov se je zavleklo dolgo v noč, naša mladina pa nam je prijazno streгла. Vaški godci so igrali prijetne melodije, pesem je zadonela v noč, ko pa smo grla splakovali, se je oglasila melodija iz radia. Vsake zabave je enkrat konec in tudi ta se je končala, vendar presenečenj še ni bilo konec. Dopoldne se je mladina zopet zbrala in vse pospravila za seboj, tudi kup pepela so pospravili. To ni pravljica, to je mladina iz Zgornjih Lok. In ko pišem ta prispevek, se sprašujem: Je to ta mladina, na katero s prstom kažemo, da ne dela popolnoma nič, je to mladina, ki se utap-

lja v alkoholu, cigaretih, morda še v hujših razvadah? Mogoče pa tej naši mladini mi, malo starejši, ne zaupamo dovolj. Dati jim moramo več svobode in morda bomo šele takrat spoznali, koliko naša mladina velja.

Kakor koli že, rad bi se v svojem imenu in v imenu krajanov Zgornjih Lok mladim zahvalil za čudovit večer. Upamo, da nismo bili "starejši" preveč nerodni in da nam še kdaj pripravite kaj podobnega. Hvala vsem.

in foto Bojan Pustotnik

Srečanje in tekmovanje "Društvo mladi gasilec" tokrat v naši občini

Mladi gasilci "preplavili" Brdo in okolico

Gasilska organizacija je ena najmočnejših, najštevilčnejših in največjih združenj tako v naši občini kot v Sloveniji. Tej številčnosti daje veljavo tudi dejstvo, da v njej sodeluje ogromno osnovnošolcev, ki s svojimi mentorji in pedagogi spoznavajo in širijo osveščenost do narave, lastnine in požarne varnosti. Za to skrbi "Društvo mladi gasilec", ki je bilo ustanovljeno leta 1980, ko je bilo prvo srečanje v Brežicah.

Letošnje srečanje in tekmovanje regije Ljubljana III je bilo na OŠ Janka Kersnika na Brdu 12. 4. 2003. Letošnjega srečanja se je udeležilo kar 45 skupin, in sicer iz gasilskih zvez Domžale, Litija, Komenda, Mengeš, Kamnik in Lukovica. Našo gasilsko zvezo že devet let uspešno zastopa OŠ Blagovica, kjer mladi gasilci svoje znanje in praktične vaje vadijo in izpopolnjujejo

pod vodstvom učiteljice Milene Igljč in Janeza Monete iz PGD Blagovica. Društvo mladi gasilec (DMG) je na OŠ Blagovica začelo leta 1994, ko so se mladi gasilci prvič podali na tekmovanje v Domžale.

Letošnje leto so OŠ Blagovica zastopali: Špela Vajde, Anže Čerin ter Primož in Melita Moneta. Kot so mi povedali, se na tekmovanje dobro pripravljajo že od začetka šolskega leta ter velikokrat vadijo in pilijo svoje znanje tudi pred poukom ali v popoldanskih urah. Mladi gasilci so takoj po reševanju kviza v en glas dejali, da vprašanja niso bila težka in pred tekmovanjem nimajo treme. Tudi letos so šli dobremu rezultatu naproti, a se jim je malo zalomilo pri metanju vrvi, za kar je bilo nedvomno krivo vreme, saj je "deževalo kot iz škafe". Ob koncu so osvojili 12. mesto, vendar sem prepričana, da bodo že na naslednjem tekmovanju ponovno pokazali zobe in dokazali, da so iz

pravega testa. Sicer pa so med mlajšimi ekipami najvišja mesta zasedle OŠ Venclja Perka Domžale, sledila je OŠ Domžale, na tretje mesto pa se je uvrstila ekipa OŠ Rodica I. Med starejšimi ekipami so se po tekmovanju najbolj veselili učenci OŠ Sava, sledila je ekipa OŠ Domžale I, tretje mesto pa je zasedla šola Dole pri Litiji.

V pripravo in izvedbo srečanja sta bili vključeni GZ Lukovica in OŠ Janka Kersnika Brdo, kjer je bilo tekmovanje. K dobremu počutju in organizaciji je veliko pripomogla OŠ Blagovica, ki je pripravila tudi kulturni program. Učiteljica in vodja krožka DMG na OŠ Blagovica Milena Igljč pa je za to priložnost izdelala tudi bilten ter natančno in podrobno predstavila delovanje krožka ter našo občino, saj so bilten prejeli vsi sodelujoči. Mladim gasilcem in mentorjema želim še veliko uspehov na različnih tekmovanjih in pri ostalih dejavnostih.

in Petra Hlebec

Novice iz Avto-moto društva Lukovica

Učna urica ulice

Vsredo, 7. maja 2003, je bila na Brdu pred osnovno šolo izvedena preventivna akcija "Učna ura ulice" za mlade skuteriste. Akcijo je v sodelovanju z Avto-moto zvezo Slovenije priredilo naše društvo AMD Lukovica.

Zbrali smo se ob 16. uri in inštruktor varne vožnje Brane Legan je prve pol ure namenil predavanju o pripravi motorja in opreme. Postopoma so prihajali še radovedni in znanja željni motoristi, tako da je bilo skupaj prijavljenih 16 udeležencev, in sicer od 14 do 70 let. Po končanem predavanju je Brane Legan odgovoril še na nekaj vprašanj ter nato

skupaj z Andrejem Brglezom pričel s praktičnimi vajami. Udeleženci so na videz enostavno vajo morali nekajkrat ponoviti, da so osvojili drug način vožnje in hkrati opazovanje okolice, ne da bi neposredno spremljali ovire na stezi. Opravili so tudi preizkus pravilnega zaviranja svojega jeklenega konjička. Brane Legan se je moral predčasno posloviti, a je obljubil, da se srečamo spet v mesecu septembru.

Dragi starši, pripeljete otroke na tako izobraževanje, kajti varnost, priprava motorja, prava oprema, znanje in izkušnje lahko rešijo vašega otroka.

✍ Romana Močnik

**ISCG
DOMŽALE**

**AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.**

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

☎ 01/721-10-82

GSM: 041/785-735

**TEČAJ CPP
16. 6. ob 18. uri**

Sekcija MK Rokovnjači uspešno prebila led

Bil je četrtek, 24. 4. 2003, ko smo predstavili naše podvige vsem, ki so prišli na propagandni večer v RCU. Pripravili smo predstavitev popotovanja po Dalmaciji (avgust 2001), lanskega potepanja po sosednji Italiji in Hrvaški ter obisk moto sejma IMOT, kjer smo bili letos februarja. Poleg privabljanja novih članov je večer mineval predvsem v druženju in različnih pogovorih o moto-sceni. Na koncu pa smo si ogledali še zabaven film.

Ker so temperature že dovolj visoke za pravi zagon motoristične sezone, se že pripravljamo na nove podvige. Otvoritvena vožnja našega kluba bo v nedeljo, 1. 6. 2003. Pot

nas bo vodila na Dolenjsko proti Novemu mestu, mimo Krškega proti Podčetrtku in nazaj proti Celju, od tam pa počasi proti domu. Vsi, ki bi se želeli pridružiti enodnevnemu izletu z motorjem ali daljši dvodnevni vožnji oziroma tisti, ki bi želeli kakorkoli sodelovati z našim klubom (ogled moto dirk, sejmov, zborov ...), se nam pridružite.

Več informacij o članstvu in načrtih našega kluba lahko dobite na št.: 041/602036 (Anže).

Vrata sekcije so na široko odprta vsakomur. Vsaka zamisel, ideja in posredovanje znanja, poleg ljubezni do motorja in vonja po bencinu, so dobrodošli. Čas je, da predstavimo tiste, ki bodo vodili sekcijo: predsednik je Anže

Kočar, delovni predsednik Gašper Pogačar, tajnica Lea Kudelnjak, v upravnem odboru sekcije sedijo: Grega Cerar, Jure Gostič in Tadej Grošelj.

Vsem skupaj uspešno delo, čim več dela z mladimi in še veliko uspešno prevoženih kilometrov na jeklenem konjičku.

✍ in foto Anže Kočar

**SPINA
DISKONT
ŠENTVID pri LUKOVICI**

**S 30. 3. 2003 smo s podjetjem
Mercator d.d. vstopili v franšizno
sodelovanje, zato vam lahko
ponujamo dodatne ugodnosti:**

- kartico Mercator Pika - pristopnico za pridobitev kartice pridobite v trgovini,
- trajno nizke cene,
- Mercator blagovno znamko,
- Mercator akcije, označene kot ugodni nakup,
- Mercator akcijo brez dvoma,
- Mercator slovenska košarica, izdelki označeni s klicajem.

Propagandni večer v RCU Lukovica

Šahovske novice

Na zaključnem turnirju Črni graben tretji

Taktični posvet pred tekmo

Tudi letos se je šahovsko društvo Črni graben udeležilo tekmovanja v Ljubljanski delavski šahovski ligi, ki se je pričela 9. januarja in je trajala do 4. aprila 2003.

Tekmovanje je potekalo istočasno v I. in II. ligi zato smo prijavi eno ekipo v I. ligo (lanskoletni prvak v drugi ligi), druga ekipa pa je začela svoj nastop v II. ligi. Tekmovanje je potekalo po Bergerjevem sistemu za prvo ligo (11 ekip vsak z vsakim) ter o Švicarju za drugo ligo (9 kol). Igralni čas za vsakega tekmovalca je bil 2 uri, ekipa pa je imela 4 tekmovalce in 4 rezerve.

Končno stanje po odigranih 10 kolih v I. ljubljanski šahovski ligi:

1. Klinični center I 31; 2. Vele Domžale A 27.5; 3. Mentor Ljubljana 25.5; 4. ŠD Bičevje 24; 5. ŠD Zeleni vlak 22.5; 6. Vele Domžale 21.5; 7. ŠK Upokojenci Ljubljana 21.5; 8. ŠD Črni graben I. 18.5; 9. Komenda I. 18; 10. ŠD Karla Jeraja 17; 11. Klinični center II. 15.5 točk.

Z odlično igro na drugi deski si je član ŠD Črni graben Viktor Hribar priboril naziv mojstrski kandidat.

Po odigranih 9 kolih v II. ljubljanski delavski šahovski ligi je 2. ekipa osvojila 10. mesto.

Rezultati: 1. ŠD Študent I. 27; 2. ŠD Študent II. 25; 3. Mladi rod 24; 4. Upokojenci B 24; 5. Višnja gora-Stična 20.5; 6. Telekom Ljubljana 18.5; 7. Komenda III. 18.5; 8. Komenda II. 18; 9. Bar Repek Trzin 17.5; 10. Črni graben II. 16; 11. Zelenci PP 14.5; 12. Barob-Šmarca I. 4; 13. Mengeš 14; 14. Barob-Šmarca II. 12; 15. Bor Dob B 12; 16. Te-Tol Toplarna 11.5 točk.

Ob zaključku tekmovanja I. in II. lige je bil odigran zaključni turnir v pospešenem šahu, obenem pa podelitev medalj in pokalov za najboljše ekipe v obeh ligah. Na tem turnirju se je izkazala 2. ekipa Črnega grabna, ki je v močni konkurenci osvojila bronasto priznanje.

Rezultati zaključnega turnirja 4. 4. 2003:

1. ŠD Bičevje 14.5; 2. ŠD Zeleni vlak 12.5; 3. Črni graben II. 12; 4. Vele Domžale B 11.5; 5. Mentor Ljubljana 11.5; 6. Črni graben I. 10.5; 7. Bar Repek Trzin 10.5; 8. Študent I. 10; 9. Mladi rod 10; 10. Bor Dob A 9; 11. ŠK Upokojenci 9; 12. Zelenci PP 9; 13. Bor Dob B 5; 14. Baro Šmarca I 5 točk.

in foto Alojz Cijan

Darja Kokalj teče za ŠD Krašnja

Aprila uspešno nastopila na štirih tekmah

Medtem ko nekateri poleg delovnih obveznosti težko postorijo še kaj, pa Darja uspeva veliko več.

V mesecu aprilu je opravila, take so pač zahteve njenega poklica, tudi veliko "nočnih" in kljub temu s precejšnjim uspehom nastopila še na štirih tekmah. V Čatežu je na tradicionalnem, tokrat že 9. mednarodnem maratonu, na 10 km osvojila 1. mesto pred hrvaško tekmovalko Mirjano Kolar s časom 38.52. Tekma je s tekmo v Gabrovki štela za Dolenjski pokal. Prvo mesto v Gabrovki na 6 km ter 2. mesto v absolutni kategoriji na 10 km v Mokronogu jo tako uvrščata med favorite. Na 2. tekmi za pokal Gorenja v Muti je na

8 km pokazala, kaj zmore in osvojila prvo mesto. Po poškodbi kolena je v Vipavi z malce lahkotnejšim tekom, bala se je ponovitve poškodbe, vseeno osvojila 2. mesto na 9,5 km. V mesecu maju pa jo čaka najprej dobro znani tek trojč po poteh okupirane Ljubljane. Skupaj s

Klemenom Dolenc-Novice Ekstrem in Milanom Kotnikom bo tekla na 28 km. Čaka pa jo še policijsko prvenstvo v mnogoboju in cestni tek v Avstriji. Vse pa je odvismo od razporeditve in uskladitve dela v službi in treninga.

in foto djd

Marija Pergar iz Spodnjih Prapreč je bila predana materinstvu

Njenih devetdeset pomladi

Vasici Spodnje Prapreče, kjer človek kar obstrmi ob pogledu na čudovito cerkvico sv. Luka, domuje Marija Pergar, zdrava in čila devetdesetletnica, polna duhovne vedrine. Ta častitljivi jubilej je praznovala v 20. aprila, ravno na veliko noč. Družinsko srečo gospa Marija danes doživlja v toplem družinskem vzdušju, kjer živijo kar štiri generacije. Ob najinem srečanju je varovala najmlajšega člana

družine, pravnuka Jana.

Komaj osemnajstletna Marija, ena od Kicovih deklet iz Spodnjih Prapreč, se je leta 1931 poročila in sprva skupaj z možem živela na Brdu v današnji Jermanovi hiši. Kmalu sta z možem zgradila majhno hišico, današnji dom v Spodnjih Praprečah, ki ji je dal veliko lepega, a je morala premagovati tudi težke trenutke. Skozi vse življenje jo je spremljala bolezen. Prostora je bilo v prvotnem domu vse manj, zato sta jo hčerka Dori in njen mož

Jože pozneje obnovila in povečala.

Njena velika ljubezen so bili otroci. Oba z možem sta imela rada otroke, je pripovedovala. Žal se jima je v zakonu rodila le hčerka Dori. Ljubezen do otrok je bila močna, zato sta se kmalu po poroki odločila in vzela v rejništvo Zvonko in Draga. V hiši je bilo takoj več veselja, pripoveduje gospa Marija. Skozi njun zakon se je zvrstilo okrog trideset rejencev. "Veliko sva jim dala, največ pa tople družinske sreče in lepih zgledov," je dejala. Še danes se mnogi vračajo v njeno hišo, kjer so odraščali. Zadnje rejenke Suzane se spominja z velikim veseljem, saj je v njeni družini ostala vse do poroke, celih enainvajset let. Nekateri se stalno vračajo, nekateri le pišejo, za nekaterimi pa se je zgubila vsaka sled. Na jubilejno srečanje sta prišla Mirko in Suzana z družinama.

Gospa Marija je vdova že petintrideset let. Zadnja leta najde veselje pri svojih potomcih. Vero v življenje ji vlivata razumevanje v krogu domačih in trdna vera. Ob njenem jubileju ji želimo še veliko let, zdravja in duhovne vedrine.

✍ Marta Lavrič Tomšič

Marija Pergar s pravnukom Janom

KOŽAR in partner d. n. o.

- kovane ograje (dvoriščne, balkonske)
- gavtre
- avtomatska dvoriščna vrata
- ALU (vetrolovi, vrata, okna)

Tel.: 721 22 86, 041/982 591, 041/505 377

Likovna kolonija gluhih likovnikov

Drago Jerman v Mariboru

VRušah in Mariboru je med prvomajskimi prazniki potekala likovna kolonija gluhih likovnikov, ki se je udeležil tudi Drago Jerman.

Organizator je bila Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije, ki zadnjih pet let skrbi za vsakoletne likovne kolonije gluhih ustvarjalcev. Likovno kolonijo je vodila Petra Rezar. Drago Jerman se je odločil za terensko slikanje v Rušah, kjer je naslikal izredno zanimivo cerkev in mestni utrip Maribora. Meščani Maribora so z zanimanjem opazovali njegovo delo in delo drugih gluhih ustvarjalcev na ulicah.

✍ in foto Petra Rezar

Na platno je zabeležil mestni utrip Maribora.

Rok za oddajo
člankov v glasilu
Rokovnjač
je petek, 13. junij.

Naslov: Uredništvo glasila
Rokovnjač, Lukovica 46,
1225 Lukovica (članke oddajte na disketi ali po e-pošti:
rokovnjac@lukovica.si)

Za oglaševanje
kličite
tel.: 040/224 701.

Na velikonočni ponedeljek maša za planince

Sveto mašo je župnik popestril z izvajanjem pesmi na kitaro.

V cerkvi sv. Neže, ki stoji na golčajskem pobočju 677m nad vasjo Blagovica je bila 21. aprila 2003 na velikonočni ponedeljek maša za planince.

Iz popisov cerkva je razvidno, da se cerkev prvič omenja leta 1526. Cerkev sv. Neže je bila med najbolj bogatimi v Črnem grabnu. Pripadala je graščini na Limbarski gori, ko pa je ta propadla, pa so si jo lastili beneški gospodje. Janez Vajkard Valvasor jo omenja knjigi Slava Vojvodine Kranjske kot podružnično cerkev župnije v Krašnji. Cerkev je poznana daleč naokrog po lesenem kasetiranem poslikanem stropu, ki so ga odkrili leta 1967, ko se je vdrl spodnji ometani strop. Za obnovo cerkve se je z vso vnemo zavzel blagovski župnik Jože Vrtovšek, saj se več kot desetletje v njej ni maševalo ali pa je bilo to zelo oteženo.

Župnik Jože Vrtovšek je kot navdušen ljubitelj gora in član Planinskega društva Blagovica letos že drugič zapored daroval mašo za varnost planincev in za vse tiste, ki so se ponesrečili v planinah. Letos je v goste povabil župnika, planinca in pesnika Franca Juvana, rojenega v Domžalah. Njegova mati pa je bila doma v Imovici pri Mahau.

Skupaj sta darovalo mašo, med katero je župnik Franc Juvan tudi zaigral na kitaro in zapel svoje pesmi. Poseben vidna v

cerkvi sta bila prapora PD Blagovica in PD Moravče. Obe društvi sta tudi na ta dan organizirali pohod na Golčaj iz Moravč in Blagovice. Pohodniki pa so prišli iz vseh smeri občin Lukovica in Moravče.

Tako se je pri maši v cerkvi in pred njo zbralo preko 400 planincev vernikov. Sporočilo in namen sv. maše sta bila ljubezen do bližnjega, ki se razdaja in sprejema iz svojega srca. Prav to pa planinci najbolj občutimo, ki smo zazrti v lepoto in tišino gora. Prelepi trenutki ob sv. maši so odmevali ob zvoku kitare in skupnem prepevanju, ki so nas nosili kot veter v gorah, ki poje svojo pesem. Ob koncu maše nam je župnik Jože Vrtovšek ob velikonočnem srečanju na Golčaju podelil podobice z motivom gora ter vse navzoče povabil na majske šmarnice in sv. maše, ki se bodo zvrstile na Golčaju.

Pohodniki smo se po končani maši pogovarjali o preteklih žalostnih in veselih dogodkih v gorah ter sklepali nova prijateljstva. Upam, da bosta ta pohod in sv. maša postala za planince pri sv. Neži na Golčaju tradicionalna. Lepo obnovljena cerkev je že postala turistična točka za pohodnike in rekreativne športnike, ki si radi ogledajo bogato kulturno dediščino nad Blagovico v občini Lukovica.

in foto Danilo Kastelic

Več udeležencev v prometu

Poletje je čas hitrih motorjev

Poletje je čas, ko na plano pripelejo svoje jeklene konjičke tudi motoristi. Že v začetku motoristične sezone pa smo, žal, lahko prisluhnili tudi slabim novicam. Številne smrtne žrtve med motoristi nas opozarjajo, da so na cestah zopet novi udeleženci. Previdnost tako ni odveč, tako z naše kot njihove strani. Pobude članov različnih društev, predvsem avto-moto društev, pa so vedno dobrodošle. Vsak korak, ki lahko ohrani človeško življenje, je zelo pomemben.

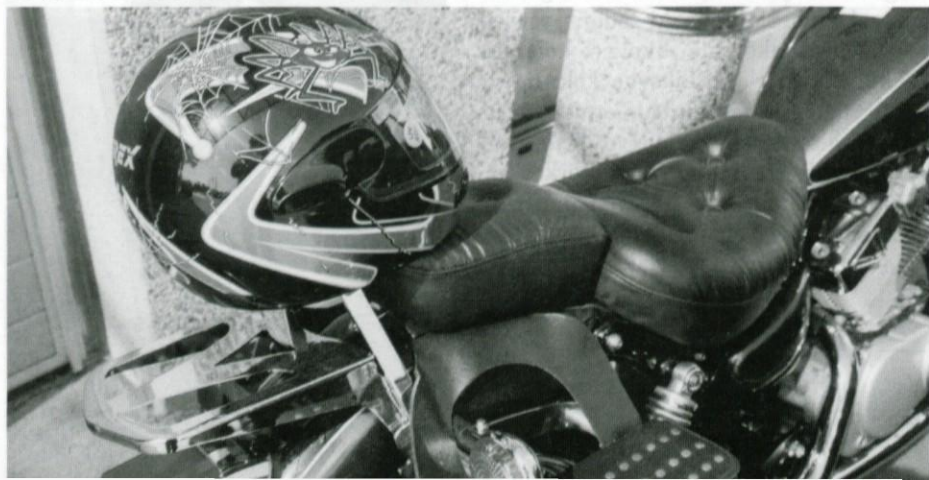
Kako pomemben je, pa so se lahko prepričali tudi tisti, ki redno prisluhnejo šmarnični pobožnosti. Angelček Serafinček v eni od zgodb govori tudi o varnosti v prometu. Tako se lahko mladi pa tudi

starejši marsičesa naučijo. Zato zopet opozarjamo vse udeležence v prometu: Poletje je čas hitrih motorjev in pogled več

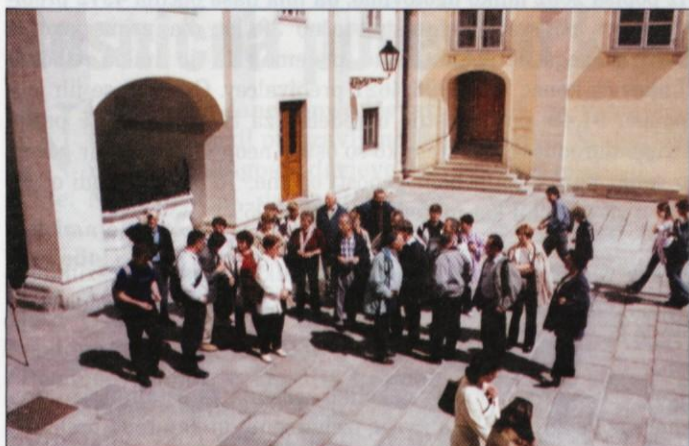
v stransko ogledalo ni nikoli odveč. Pa varno vožnjo!

in foto djd

Ne pozabite na čelado!

Ogled Dunaja

Prisluhnili smo zanimivim razlagam.

Šele sedaj razumem, zakaj pravijo, da "Če greš na Dunaj, pusti trebuh zunaj". Ogled znamenitosti Dunaja in njegove okolice te tako prevzame, da ne pomisliš na lakoto. V zgodnjih jutranjih urah so se z Brda odpravili v cesarsko mesto ključarji župnijskih in podružničnih cerkva župnij Brda in Zlatega Polja. Mirna vožnja je bila priložnost, da nadoknadimo tistih nekaj ur spanja, ki nam jih je manjkalo. Hitro smo prispeli na mejo in kljub postankom tudi na Dunaj. Za vožnja smo imeli kar domačega župnika, ki je že med potjo razložil zgodovino nastanka mesta in tudi pokrajin, skozi katere nas je vodila pot. Na Dunaj smo prispeli ravno v času, ko so tam potekali dnevi Dolgih noči ob glasbi. (Je pa prijetno, ko si zaradi tega deležen tudi degustacij.) Pot nas je vodila po ogledih največjih znamenitosti, kjer je svoje voditeljske sposobnosti še nekajkrat pokazal župnik Andrej in na koncu smo si jih del ogledali še iz avtobusa.

Kar nekaj znamenitosti pa smo pustili za naslednji obisk, ko nas bo pot spet vodila v prijetno mesto, nam poznano tudi po tem, da je tam Martin Krpan z Vrha pri Sveti Trojici premagal Brdavsca. V poznih večernih urah smo se vrnili domov, saj je povsod lepo, doma pa najlepše. *in foto djd*

Popstars na Brdu

Eden od trenutkov snemanja

Delček tekmovalnega utripa v akciji Postani zvezda je ekipa POP TV - Popstars posnela tudi na Brdu, točneje v Čebelarškem centru in njegovi okolici. Tako smo naključni obiskovalci lahko opazovali, kako težko je postati in biti zvezda. So pa posnetki, ki so nastali ta dan, odlična promocija kraja in okolice, za kar smo jim seveda hvaležni. *in foto djd*

Prvomajski izlet

Oživiljanje pustnih običajev in aktivnost nekaterih članov ŠD Zlato Polje sta nam zagotovila možnost, da smo organizirali zelo zanimiv in koristen izlet po severozahodnem delu Slovenije ter tako izkoristili dela prost prvomajski dan. Naš namen je bil videti čim več zanimivega v tem delu naše domovine.

V jutranjih urah smo se z avtobusom odpeljali proti Kranjski Gori in ob jezeru pripravili prvi postanek z dopoldansko malico. Dokaj hitro smo krenili naprej po ostrih ovinkih vršiškega hribovja, kjer smo si ogledali znamenito Rusko kapelico, spomin na umrle ruske vojne ujetnike, ki jih je pri gradnji ceste na Vršič zasul snežni plaz. Sredi dneva smo prispeli na 1611 metrov visoki Vršič. Sledil je spust navzdol in ogled izvira reke Soče, ob katerem smo se srečali z lesketajočo se snežno odejo. Vabila sta nas dolina Trente in trdnjava Kluže, ki je bila ponovno zgrajena v letih 1881-82. Nato se avtobus ustavi ob gostinskem lokalu, zadišalo je po kosilu. Odžejali smo se in napolnili prazne želodčke.

Dolina Soče nam je ponujala svoje lepote, zanimivosti, čakala pa so nas že odprta vrata znamenitega muzeja Soške fronte, 1. svetovne vojne, v Kobaridu, kjer smo si z velikim zanimanjem ogledovali vse, kar je v njem. Na hribu nas je nemo pozdravila cerkev ter ob njej kostnica, v kateri ležijo ostanki preko 7000 italijanskih vojakov. Nadaljujemo z vožnjo, pot nas vodi krepko v drugi del našega izleta. Privoščimo si ogled Mosta na Soči ter v krajinskem parku v Idriji še znamenito Divje jezero, obdano s preko sto metrov visokimi stenami žive skale.

Končno je vožnja našega avtobusa usmerjena proti Lukovici, kjer so nam v gostilni Bevc pripravili obilno večerjo. Sledil je zaključek prijetnega enodnevnega izleta, na katerega nam bo ostal lep, nepozaben spomin. Naj se ob koncu zahvalim šoferju Cirilu Gerčarju za varno in prijetno vožnjo ter njegovi hčerki Jožici za izčrpno poročanje in vodenje izleta.

in Tone Habjanič, foto Meta Stražar

IZKORISTITE UGODNE POLETNE CENE

KURILNEGA OLJA

Možnost plačila na obroke

Dobeno 75, 1234 Mengeš

Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

Izlet mladih gasilcev in planincev

V Planici smo si ogledali skakalnico velikanko in se slikali za spomin.

V soboto, 5. aprila, smo se z dvema avtobusoma mlajših gasilcev Gasiske zveze Lukovica in mlajših planincev Planinskega društva Blagovica odpravili na zanimiv izlet. Pot nas je vodila s Trojan pa tja do Tamarja in nazaj. Najprej smo se ustavili v Planici, se posladkali s konjskovimi krofi in si ogledali skakalnico velikanko. Nato pa pot peš nadaljevali do koč v Tamarju. Pot je bila kar naporna, saj je bilo v Tamarju veliko snega. A mladi, polni energije in veselja, smo vsi zmogli pot. Pri koči v Tamarju smo se okrepčali in odpočili, nato pa se odpravili nazaj v Planico, kjer smo lahko videli še zadnjega tekmovalca veteranov v smučarskih skokih. Naredili smo še gasilsko sliko in odšli v Gozd Martuljek, kjer so nam pripravili toplo malico. Odšli smo naprej in se ustavili v požarnem centru v Kranju. Tam so nam razkazali opremo in vozila in vse pogumne dvignili z gasilsko lestvijo, ki se dvigne trideset metrov visoko. Domov smo se vrnili utrujeni in veseli.

Zahvaljujem se Gasilski zvezi Lukovica, ki nam je izlet omogočila, gostinskemu podjetju Trojan za krofe in vsem gasilskim in planinskim mentorjem za pomoč pri organizaciji in vodenju izleta.

in foto Janez Moneta

Popis 2002

Aprila je Statistični urad Republike Slovenije razglasil rezultate Popisa prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj 2002. Mnogo stvari za področje celotne Slovenije je bilo moč prebrati v dnevnem časopisju. Za nas pa so bolj zanimivi in pomembni statistični podatki po občinah. Žal letošnjega oz. lanskega popisa ne moremo primerjati z zadnjim, izvedenim še v bivši Jugoslaviji, iz leta 1991, saj takrat naša občina še ni obstajala. Za primerjavo pa si lahko vzamemo

vsakoletni Statistični letopis Statističnega urada RS.

Iz popisa 2002 lahko ugotovimo, da ima naša občina 4972 prebivalcev, s povprečno starostjo točno 39 let. Za primerjavo iz Statističnega letopisa lahko povemo, da je imela Občina Lukovica konec leta 1996 4621 prebivalcev. Od vseh se jih je v popisu 91,4% narodnostno opredelilo za Slovence, 1,8% pa za druge narodnosti, medtem ko so ostali neopredeljeni, kar govori o veliki narodnostni homogenosti občine. To potrjuje tudi odgovor o slovenščini kot maternem jeziku (95%).

Glede veroizpovedi se rezultati nekoliko statistično razlikujejo od republiškega povprečja. Od 75%, ki so se opredelili glede vere, jih je kar slabih 73% katolikov.

Izobrazbeno naša občina nekoliko zaostaja za ostalimi, saj premoremo le 261 visoko ali višje izobraženih in kar 1597 prebivalcev samo z osnovnošolsko izobrazbo.

Občina Lukovica ima 1627 stanovanj in 1443 gospodinjstev, od tega jih ima 253 le dva, 247 pa tri člane. Po pričakovanju je največ štiričlanskih gospodinjstev, kar 355. 349 je takih s petimi ali več člani, nedružinskih pa je 239. Od 1344 družin je v 60% primer zakonskega para z otroki, v 19% (277 družin) gre za zakonski par brez otrok, za dobrih 13% se je ugotovilo, da mati sama živi z otroki in le dobre 2%, ko je v istem položaju oče. 5% družin v Občini Lukovica tvorijo izvenzakonski pari z otroki ali brez njih. Zanimiva je primerjava števila otrok v družini, saj je število družin z enim ali dvema otrokoma enako, in sicer 32,5%. Družin s tremi ali več otroki pa je 192 ali dobrih 14%.

To je le nekaj prvih in osnovnih podatkov, ki jih je mogoče razbrati iz poročila Statističnega urada Popis 2002. Obširnejše informacije lahko dobite na spletnih straneh Statističnega urada Republike Slovenije (www.stat.si), kjer zbirajo vse mogoče statistične podatke.

Leon Andrejka

**Za daljše ali krajše obdobje
oddam košnjo trave na parceli v
Rafolčah, velikosti 1 ha. Možni so tudi
drugačni dogovori.**

Informacije dobite na tel.: 01/7235-434 ali
041/874-541.

AVTO Cerar
KAMNIK d.o.o.

Perovo 23, 1241 KAMNIK,
tel.: 01/839 50 40,
GSM: 041/352 243,
e-mail: sebastijan.macek@porsche.si
SERVIS IN TRGOVINA

SEAT

Nadaljevanje iz aprilske številke Rokovnjača

Resnična povest o kraljevi domačiji s Trojan

Ni se utegnil Janez opravičevati. Hitro je zaužil pripravljeno jed in poslušal gospodarjeve nasvete. Ni ugovarjal, da že dobro ve, kot imajo pogosto navado mladi ljudje. Vedel je, da je mož izkušen, da je vsak njegov nasvet v težkih časih zlata vreden. "Ne vozi ponoči skozi gozdove," mu je naročal gospodar. "Prenočuj samo v znanih krčmah, kajti mnoge gostilne so skrite razbojniške jame. Pazi na čas. Bolje je dve uri prezgodaj, kot četrť ure prepozno. Zvečer je najbolj nevarno."

Bili so namreč takrat težki časi. Najhujša je bila vojaška služba, v katero so mlade fante kar s silo lovili. Oproščeni so bili samo sinovi, ki so morali skrbeti za onemogle starše in tisti, ki so prevzemali posestvo. Ta vojaška služba pa je bila v rednih vojskah strašna in je trajala, dokler vojak ni obnemogel, če je sploh ostal živ. In povrh tega takrat ljudje še niso bili pismeni. Dopusta ni bilo nobenega. Tako je mladenič, ki ga je zadela ta težka služba, tako rekoč umrl za svoje druge in njegovi zanj. Ni bilo ne poročila ne sledu za njim. In tudi ni bilo ne tovarn, ne rudnikov, kjer bi se moglo najti delo. Tako sos e potem zbirali krepki ljudje, ki bi morda ne bili slabi v drugačnih razmerah, se skrivali po gozdovih ter se preživljali z ropom. Ker se niso imeli kam dejati in si niso vedeli drugače pomagati.

Medtem so že zapregali vozove. Ko je Janez prevzel svojo vprego, je z bičevnikom zarisal križ na pot. "Bog in sveti križ božji," je zaklical in za njim vsi trije hlapci. "Bog daj srečno pot," so voščili domači. "Pozdravi Nastranove," je še zaklical gospodar. Dobrovoljno se je nasmehnil, ko je videl rdečico na Janezovem licu. "Morda bi pa le šlo, jaz bi kar pomagal," je dejal gospodar sam pri sebi.

Srečno so vozili Janez in njegova tovarišija. Je pa tudi vestno izpolnjeval vsa gospodarjeva navodila. Vedel je Handarit, komu zaupa svoje premoženje in ljudi. Ravno en teden po njegovem odhodu od doma, je vozil po beli cesti proti Nastranovi domačiji.

Nastran se je ravno spet vračal iz gozda. Po navadi furmanskega oštirja je pogledal po beli cesti proti goram. Začuden si je pomel oči, kot da ne vidi prav. Da, je že res,

sem od Kranjske strani se bliža trojna vprega. Kraljev Janez bo, je sklepal mož. Nihče drugi.

Brž je stopil v vežo in poklical: "Mojčica!" "Kaj je, očka?" se je oglasilo dekle iz kuhinje. "Pridi sem, brž," jo kliče oče. Deklica prihiti. "Mislim, da prihaja Janez," de je oče. "Pripravi se, ne bi rad, da bi bila čisto iz uma!"

Bleda od presenečenja in tudi si more tiho priznati od nenadnega veselja, se za hip nasloni dekle ob steno. A hitro premaga razburjenje in steče nazaj v kuhinjo.

Vedel sem, kako je z njo, si pravi oče. Branil ne bom, naj bo, kakor bo. Ne, še več vedeti moram. Brž stopi ven na dvorišče, da vidi, če je vse v redu. Tudi v hlev pogleda, če je vse pripravljeno za sprejem tujih, utrujenih konj.

V tem so se vozniki že močno približali. Že so začeli pokati z biči po zraku, da bi s pokom prijateljsko hišo nase opozorili. Ko jih Mojca zasliši, si ne upa več svojega prevelikega razburjenja prikrivati pred deklati v kuhinji. Steče iz kuhinje in hoče po stopnicah v gornje sobe, kot vselej, kadar ji je bilo hudo. Da bi se malo umirilo zbegano srce, ali kaj, da so ji noge kot iz kamna in rahla omotica ji pleše pred očmi. Za hip se nasloni ob steno in trdno oprime držaja ob stopnišču. Tako jo je našel Janez, ki je par hipov pozneje stopil v vežo.

"O, pozdravljena, Mojčica," ji je veselo in iskreno zaklical in ji v pozdrav prožil žuljavo desnico. Deklica se mu ni takoj odzvala. Zato je začudeno uprl oči v njen obraz. Videl je, kako se je živa rdečica umaknila smrtni bledici na njenem ljubem obrazu. "Kaj ti je? Ali si bolna?" je strahoma zaklical. Zdaj šele je popustila dekletu čudna odrevenelost. Poda mu rahlo trepetajočo desnico. Po bledem licu pa pritečeta dve debeli solzi. "Tako dolgo te ni bilo," pravi polglasno, "da sem se bala da si, da si umrl."

Naenkrat je tudi Janezu nekam čudno vroče. Obenem mu zapoje v srcu velika radost. "Bala si se zame, praviš, Mojčica. Mislila si name. Oh, povej še enkrat, jeli res tako?" Pa naenkrat mu presune srce boleost, ko se spomni svojega revnega doma. Ni ušla dekletu senca, ki je preletela fantov obraz. "Janez, in ti, si kaj mislil name? Kajne, ti me nimaš rad?" vzdihne bolj, kot spregovori blede deklica.

V hipu so Janezovi dvomi in sklepi pozabljeni. Ne da bi vedel in hotel, izpoveduje svojo ljubezen in svojo boleost. "O, Mojčica! Samo ti si ena in edina zame v celem svetu. Če ne bom mogel tebe dobiti v zakon, ne vzamem si nikdar nobene druge. Če mi umrje mati, prodam svojo domačijo in pojdem k vojakom in v vojsko. Smrt naj bo moja prijateljica in nevesta."

Vsa pamet in preudarnost mineta Mojčico ob Janezovih bridkih besedah. "Saj imam tudi jaz samo tebe rada in nikoli nobenega drugega," mu omahne na prsi ihteč. "Ali tako zvesto do smrti," prosi Janez, ki se je spomnil materinih besed, "samo zaradi mene samega, čeprav nimam drugega kot dvoje delovnih rok?" "Samo radi tebe," dahne deklica, ne pomeneč pomena Janezovih besed.

"Če je tako," pravi fant, "še danes povprašam tvojega očeta. In če pristane, pošljem takoj snubače, kakor se vrnem domov. Tu je moja roka," ji proži desnico. "Pri bogu!" se zareče fant. "Če to vse srečno steče, te objamem pred bogom poročeno nevesto in ženo na svojem domu."

Naglo mu stisne dekle ponujeno desnico. Potem pa steče, kot se je preje namenila v svojo deklisko izbico. Prej je mislila prikriti svojo razburjenost in svojo skrito bol, a sedaj ne ve, kam s svojim prevelikim veseljem, s svojo nepričakovano zlato srečo. Ne more si skoraj misliti, da Janez res danes povpraša očeta zanjo. Ali kot ni rože brez trnja, ni veselja brez kakšne boli. V hipu ji presune srce bolečina. Janezova domačija je daleč, več dni hoda. In tu ostane oče, ljubi oče, ki mu je bila njegova miljena edinka. Tu ostane materina gomila. Kdo bo na njej odslej skrbel za cvetlice? Tu ostanejo brat, znanci, prijateljice. In ljubi zlati dom, od katerega si ne upa predstaviti ločitve. Za nekaj trenutkov se ji zdi čisto nemogoče. A zopet jo zagrne val velike nepoznane radosti. Janez jo ima rad, tako močno rad.

Tako se bori v svojem velikem razburjenju, zdaj z veseljem, zdaj s skrbjo in žalostjo. Kar zasliši, da jo kliče oče. V hipu se zdrami in vroča sram jo obide. Vozniki so prišli od daleč in trudni, potrebni so počitka in okrepčila. Ona, ki je gospodinja, pa poseda brez dela in je na vse pozabila. Brž odhiti v kuhinjo, da bi zamujeno nadoknadila.

Nadaljevanje prihodnjič

Obnovljena cerkev svete Neže gosti čedalje več romarjev

Majniške maše na Golčaju

Za kakih 400 romarjev je bila cerkva na razglednem hribu nad Blagovico v nedeljo, 4. maja, premajhna, zato so mnogi preko ozvočenja spremljali mašo v prijaznem ambientu Golčaja. V jasnem pomladnem vremenu se je preko Črnega grabna videlo vse do Triglava.

Toplo sonce in lep razgled pa nista bila najpomembnejša razloga za obisk Golčaja. MePZ svete Neže s pevci iz dveh župnij je vabil k bogoslužju s prelepo pesmijo "Spet kliče nas venčani maj". Sveto mašo je daroval dr. Anton Štrukelj, profesor na teološki fakulteti. V uvodu je poudaril veselje vernikov iz širše okolice, da je župniji Blagovica uspelo obnoviti to bogato svetišče. V pridigi je spomnil na življenje svete Neže, ki ji je cerkev posvečena. Ta rimska mučenka je kljub preganjanju trdno branila svojo vero. Ob prazniku svetega Florijana, zavetnika gasilcev, je pohvalil tudi pripravljenost gasilcev za pomoč sočloveku v stiski. Seveda ni zanemaril molitve rožnega venca, ki mu kristjani v maju posvečamo posebno pozornost. Še poseben smisel ima ta molitev letos, ko jo po papeževem priporočilu molimo za družine in za mir. Po mnenju dr. Štruklja je rožni venec kot "dar nebes Zemlji" nadčasna molitev. Veliko sodobnih stvari, ki nimajo globoke duhovne vsebine, kot na primer popularna glasba, se mora ves čas spreminjati, da ostanejo zanimive. Samo duhovno zelo bogate reči lahko nespremenjene preživijo stoletja.

Po petih litanijah in darovanju za obnovo cerkve je blagoviški župnik Jože Vrtovšek

Za številne romarje je bila cerkva premajhna.

vsem zainteresiranim z veseljem opisal obnovo in pomen golčajskega bisera kulturne dediščine.

Prav tako množičen je bil obisk svete maše na Golčaju v nedeljo, 11. maja. Lepo nedeljsko popoldne so za romanje na Golčaj izkoristili verniki iz vseh okoliških dolin, med njimi tudi županja moravske občine.

Somaševala sta sošolca s teološke fakultete generalni vikar prelat Božidar Metelko in blagoviški župnik Jože Vrtovšek. Mašo je z ubranim petjem sooblikoval mladinski zbor Vesna iz Zagorja, ki se ponaša s številnimi priznanji. Latinska "Gloria" je v akustični cerkvi častitljive starosti doprinesla k duhovni zbranosti številnih romarjev.

Gospod Metelko je v homiliji poudaril

pomen Marijinega materinstva nad Cerkvijo, saj je Jezus na križu izročil apostole in s tem tudi vesoljno Cerkev v njeno varstvo. Ob nedelji Dobrega pastirja se je dotaknil tudi duhovnih poklicev. Duhovnik se odpove lastni družini zato, da se lahko v celoti posveti delu za duhovno rast občestva. Ta odpoved pa tudi družine, iz katerih duhovniki izhajajo, ni vedno lahka. Vse odločitve za duhovne poklice potrebujejo božjo pomoč, zato je navzoče povabil k molitvi v ta namen.

Po maši je znani mladinski pevski zbor Vesna razveselil romarje s kratkim koncertom.

in foto Zinka Meden

Pri sv. Luku v Spodnjih Praprečah

Sveti Florjan - zavetnik gasilcev

Ne v tako velikem številu in s tolikimi vozili kakor na Brezjah so se gasilci tudi tokrat zbrali pri sv. Luku v Spodnjih Praprečah. Namen pa je bil popolnoma enak: zahvaliti in priporočiti se Bogu za varstvo pri njihovem, ne ravno lahkem, delu. Sveto mašo sta po namenu gasilcev darovala Andrej Svete in Peter Kvaternik. Veliko število vernikov pa daje slutiti spoštovanje do vere in gasilcev. Po končani sveti maši so pod kozolcem še dolgo potem, ko je že odzvonilo poldne, govorili o težavah, ki jih tarejo. Na tisto domačo, da jih čakajo gospodinje s kosilom, pa so pozabili. Kako je bilo potem, ko so prišli domov, nam ni uspelo izvedeti.

in foto djd

V strumni vrsti v cerkev

Župnijski Karitas Brdo - Zlato Polje

Pripravili srečanje starejših na Brdu

Majhna skupina ljudi, ki je zbrana v Župnijski Karitas Brdo - Zlato Polje, se po svojih močeh trudi narediti nakaj tudi za druge. Kar nekaj skupnih srečanj opravijo in z njimi razveselijo mlade in starejše.

Kljub skromni finančni podpori, ki pa je, če jo znaš spretno obrniti, lahko precejšnja, v veselje starejših za vse pripravijo vsaj dve srečanju letno, najprej za božič in nato še za veliko noč. Zanimivo je, da na srečanje povabijo vse, tako verujoče kakor neverujoče, omejitev je le v letih. Da so uvrščeni na seznam povablencev, morajo starostniki prekoračiti 70 let. Ne pozabijo pa niti tistih, ki so v domovih v Mengšu in Domžalah, saj jih obiščejo in jim poleg toplih besed namenijo tudi darila. V letošnjem letu nameravajo organizirati še eno srečanje in to poleti, da se bodo lahko malce sprehodili po Brdu in obujali spomine na mlada leta. In koga so tokrat organizatorji povabili v goste? Poleg preko dvesto starostnikov so povabili še župnika Jožeta Štupnikarja, bolniškega župnika v Ljubljani.

S spodbudnimi besedami jih je v svojem govoru pozdravil in jim spregovoril, kakor da se poznajo že celo življenje. Opravil pa je tudi obred bolniškega maziljenja, ki pa ne pomeni slovesa, ampak upanje in

Kljub letom vedno nasmejani in dobre volje

tolažbo. Na koncu jim je zaželel še lepo praznovanje velike noči. Spregovoril je tudi domači župnik Andrej Svete, ki jim je zaželel poleg prijetnih uric na Brdu še nadaljevanje le-teh tudi v domačem okolju in drugje. Pa se po končani sveti maši niso odpravili domov, ampak so se, sedaj že stari znanci, zadržali v klepetu in ob prigrizku še pozno popolde obujali spomine na dni, ko so jih noge nesle kakor vetrič proti Brdu in kako so kakšno razdrli. Zanimivo je prisluhniti besedam teh ljudi. In ko takole prisluhneš, ugotoviš, kako prav je imela gostja na Radiu Ognjišče, ko je rekla, ko umre eden izmed

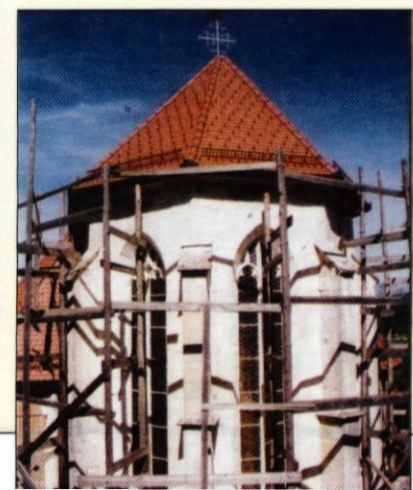
starejših, je tako, kakor bi zgorela knjižnjica. Pa še res je to. Bodimo torej veseli, da jih imamo v naši sredi in naredimo jim še kakšno veselje za čas potovanja na Zemlji, saj ko pride ...

in foto djd

Sveti Luka

Cerkev, ki je sakralni in zgodovinski objekt, počasi dobiva svojo pravo podobo. Od finančnih dotacij, ki jih je doslej poravnala le župnija, je odvisna njena nadaljnja obnova. Malce pomagajo pri tem tudi iznajdljivost in poznanstva domačega župnika v tujini, tako da so prva okna že zastekljena. Igra sončnih žarkov skozi stekla daje notranjosti cerkve popolnoma novo podobo. Do dokončne ureditve, ki je odvisna predvsem od finančnih vložkov z vseh strani, pa bo potrebno le še malce počakati. So pa že sedaj vsa restavratorska dela vredna ogleda.

in foto djd

NSi si prizadeva za enake možnosti vseh

Slovenska vlada se je očitno odločila, da bodo evropske službe na voljo le majhnemu krogu ljudi, ki so že na položajih v državnih službah. Službo v institucijah EU bo do leta 2010 dobilo nad sto Slovencev (administratorji, prevajalci, asistenti). Po evropskih demokratičnih načelih enakih možnosti za vse se na razpise za ta delovna mesta lahko prijavi vsakdo. Službe dobijo tisti, ki se poleg zahtevane izobrazbe bolje izkažejo na sprejemnih testih. Nadvse sporno je, da vsi davkoplačevalci plačujemo skupini vladnih izbrancev priprave na te teste. Ti privilegiranci so že zaposleni v državnih službah, njihovo kvalitetno triletno izobraževanje poteka v njihovem službenem času s plačano odsotnostjo z dela, pomočjo pri nabavi gradiv, dnevnica-mi in povrnjeno kilometrino - vse v breme proračuna. Jasno je, da ne gre za izobraževanje za boljše delo na trenutnem delovnem mestu, ampak za plačane priprave za odhod iz sedanjih služb.

Ker v NSi menimo, da bi moralo biti izobraževanje enako dostopno vsem državljanom, poskušamo omiliti to nedemokratično potezo vlade in v okviru stranke organiziramo priprave na razpise za službe v EU. Vsi, ki vas tovrstno izobraževanje zanima, se lahko prijavite v tajništvo NSi.

OO NSi Lukovica

Slovesni praznik na Brdu

Vstajenjska procesija množično obiskana

Tako slovesno in s toliko priprave, kakor praznujemo pri nas veliko noč, je zaznamovanih le malo praznikov. Vstajenjska procesija je na Brdu že nekaj let množično obiskana, ravno tako pa tudi opravila v dnevih pred vstajenjem.

Še vedno mi v ušesih zvenijo besede fantov, ki so svojo teološko prakso pred leti opravljali na Brdu ravno v času praznikov: "Tako lepe in doživete procesije, kakor je pri vas, pa verjetno ni nikjer." Velik pomen praznika samega, idilično okolje ter ubrano petje in igranje dajejo veličini praznika poseben pomen. Od same ustanovitve dalje pa se na praznik v veselje množici, ki vzklika Aleluja, pridružujejo tudi godbeniki. Godba Lukovica daje tako svojevrsten pečat in pomen procesiji in pove, da je od ljudi za ljudi. Ker pa je mnogim najbolj poznan obilen in značilen velikonočni zajtrk, naj

Velika noč na Brdu

zapišem, da se godbeniki po končani slovestnosti in prigrizku v župnišču napotijo še do Gostilne Bevc, kjer so dobrot njihove kuhinje deležni vsi, pa tudi za "slino podaljšat" dobijo nekaj, da kasneje ne bi prahu v instrumente pihali.

Ostali pa domači žegen pojedjo v miru doma in ob pogovoru, kako lepo in duhovno bogato so preživeli letošnjo veliko noč.

in foto djd

*Le delo, skrb,
ljubezen in trpljenje
izpolnjevalo tvoje
je življenje.
Vse do zadnjega si upal
in se bal,
da bolezen s trdo voljo
boš ugnal.
Pa pošle so ti moči
in zaprl trudne si oči.
A v naša srca si se vpisal,
čas ne bo te več izbrisal
in čeprav spokojno spiš,
z nami kakor prej živiš.*

V SPOMIN

23. junija bo minilo leto dni, odkar nas je zapustil naš ata

STANISLAV BATIČ
Rožekarjev ata

Hvala vsem, ki se ga spominjate in v molitvi ali z lepo mislijo stojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

*Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal,
smrt Te vzela
je prerano,
v srcih naših boš ostal.*

ZAHVALA

V 36. letu starosti nas je zapustil naš dragi mož, oče, sin, brat in stric

ANDREJ DOLINAR
Goriškov Andrej iz Čepelj 10 nad Lukovico

Vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem se iskreno zahvaljujemo za izrečeno sožalje, darovane svete maše, sveče, cvetje in denarno pomoč.

Hvala gospodu župniku Andreju Svetetu za lepo opravljen pogrebni obred in hvala gasilcem, ki so ga pospremili v tako velikem številu.

Hvala vsem, ki ste našega Andreja imeli radi in ga pospremili na njegovi mnogo prerani zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 90. Letu starosti nas je tiho zapustil ljubi oče, deda, tast, brat

KARLO CERAR
iz Gradišča pri Lukovici

Iskrena hvala za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje in vsem, ki ste ga pospremili na njegovo zadnjo pot. Posebna zahvala gospodu župniku Andreju Svetetu za lepo opravljen pogrebni obred.

Hčerka Ida z družino

*Hiša ostala je prazna,
ko vzela si ti slovo,
a v srcih bolečina,
ki prenehala ne bo.*

ZAHVALA

V 95. letu nas je zapustila naša draga mama, babica in prababica, sestra in teta

JOŽEFA NOVAK
iz Zlatega Polja

Vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam izrazili sožalje, pokojni darovali cvetje, sveče in svete maše in jo pospremili na njeni zadnji poti, se iskreno zahvaljujemo.

Še posebej se zahvaljujemo gospe Meti Stražar za poslovilne besede, zdravnici Anji Babič in dr. Mušiču ter patronažni sestri Miri, ki sta jo obiskovala na domu. Iskrena hvala župniku Andreju Svetetu za lepo opravljen obred, hvala pa tudi župniku Slavku Judežu in delilcem obhajila, ki so jo v času bolezni obiskovali na domu. Hvala tudi pevcem in trobentaču ter podjetju Vrbančič za pogrebne storitve.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

*Ne jokajte
na mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite.
Pomislite, kako trpel sem
in večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

V 83. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dobri oče, dedek, pradedek, tast, brat in stric

VINCENC ŽAVBI
iz Lipe 6 nad Blagovico

Vsem sosedom se iskreno zahvaljujemo za nesebično pomoč, sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in znancem za pisna in izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče, sv. maše, denarno in materialno pomoč. Zahvala g. župniku Antonu Potokarju za opravljen pogrebni obred, pevcem kvarteta Škerjanček, g. Andreju Verbančiču za zaigrano Tišino ter govorniku Poldetu Šinkovcu za poslovilne besede. Zahvala tudi osebu ZD Domžale in patronažni sestri Irmi Markovšek. Hvala vsem, ki ste ga obiskovali v času bolezni in mu krajšali trpeče dneve.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V štiriindevetdesetem letu življenja je prenehalo biti srce naše drage mame

MARIJE PAVLIČ
iz Obrš

Od nje smo se poslovili 23. 4. 2003.

Vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem se iskreno zahvalujemo za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Andreju Svetetu za opravljen cerkveni obred, pevcem za lepo odpete žalostinke in ge. Stražarjevi ter g. Jerasu za poslovilne besede.

Vsi njeni

*V naših srcih ti
naprej živiš,
zato pot nas vodi tja,
kjer ti v tišini spiš,
tam lučka ljubezni
ti gori in tvoj spomin
med nami živi.*

V SPOMIN

30. maja mineva 10. leto, odkar smo ostali brez tebe, naš ljubi ata

VIKTOR PRAŠNIKAR

Hvaležno se te spominjamo.

Vsi njegovi

ROKOVNJAC je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Marta Lavrič Tomšič; člani uredniškega odbora: Marko Cerar, Milena Bradač, Grega Zdovec, Danilo Kastelic, Drago Juteršek, Zinka Meden; ustanovitelj: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, jezikovni pregled: Marta Keržan, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: obcina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; izdajatelj: Specom, d.o.o. Radovljica, p.p. 39, 4240 Radovljica (tel.: 04/5318 636, Bojan Rauh); trženje oglasnega prostora: člani uredniškega odbora; naklada: 1.700 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjac je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti.

GOSTINSKO PODJETJE

TROJANE d.d.

Restavracija Lukovica

na bencinskem servisu OMV Istrabenza v Lukovici

tel.: 01/7296 350 - odprto 24 ur na dan

❖ HLADNI IN TOPLI PRIGRIZKI

❖ MALICE ❖ KOSILA

❖ JEDI PO NAROČILU

❖ SOLATE ❖ SLADICE

odprto vsak dan od 05.00 do 23.00 ure

tel.: 01/7236 846